

മാലസാഹിത്യഗുണാവലി

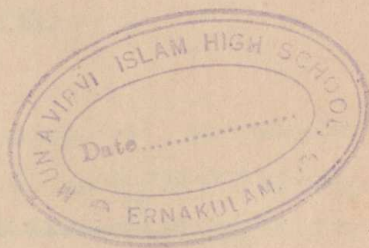

പമ്പാനദി

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം.

ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥാവലി.

പന്ചാനഭി

(S. I. E.)

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ കേരളം.

PRINTED AT
THE PRESS RAMSES,
TRIVANDRUM.

ആമുഖം

1968 ജനുവരി—ഫെബ്രുവരി മാസങ്ങളിൽ സ്റ്റേറ്റു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷനിൽ വെച്ച ഒരു ബാലസാഹിത്യരചനാലയം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പരിചയസമ്പന്നരും സാഹിത്യകാരന്മാരായ ഇരുപതു അദ്ധ്യാപകർ അതിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ശ്രമഫലമായി രൂപംകൊണ്ട ഈ പതു ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അപ്പർ പ്രൈമറി വിദ്യാർത്ഥികളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു രചിച്ചവയാണ്. പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വായനയിലുള്ള താത്പര്യവും ശീലവും വളർത്തുവാൻ ഈ കൃതികൾ ഉപകരിക്കുമെന്നു പ്രതൃഷ്ഠിക്കുന്നു.

ഡയറക്ടർ.

ബാലസാഹിത്യ രചനാലയം

1968.

പങ്കെടുത്തവർ.

1. വി. കെ. അബു
2. വി. കെ. ബാലചന്ദ്രൻ
3. ഇ. പി. ഭരതപ്പിഷാരടി
4. എൻ. ഭാസ്കരപിള്ള
5. ഇശോ ഉമ്മൻ
6. എൻ. ഗംഗാധരൻ
7. കെ. കെ. കരുണാകരൻ
8. ഓ. കോച്ചുമ്മൻ
9. വി. പി. കുഞ്ഞുരാമപുതുവാൾ
10. കെ. കെ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ
11. കെ. വി. രാമനാഥൻ
12. വി. ശ്രീധരൻ
13. കെ. ശ്രീവത്സൻ
14. ഏ. പി. സുകുമാരൻ നായർ
15. കെ. കെ. തോമസ്
16. കെ. പി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ
17. എൻ. വാസുദേവൻ നമ്പ്യാതിരി
18. ആർ. വിരകേശവർമ്മതമ്പാൻ
19. കെ. വേലായുധൻ
20. കെ. വി. സേവ്യർ

പമ്പാനടി

ഒന്ന്.

പമ്പലൂർ,

15-11-67.

പ്രിയപ്പെട്ട മധുവിന്,

നി അയച്ച എഴുത്തുകിട്ടി. വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. നിനക്ക് അവിടെ വളരെ സുഖമാണെന്ന് നീ എഴുതിയിരുന്നല്ലോ. അതിലാണ് എനിക്കു കൂടുതൽ സന്തോഷം. നിന്നെ എറണാകുളത്ത് അയയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്റെ അമ്മയ്ക്കു സന്തോഷമായിരുന്നില്ല. നിനക്ക് അവിടെ വളരെ സുഖമാണെന്നുള്ള കാര്യം നിന്റെ അമ്മയേയും എഴുതി അറിയിക്കണം. പഠിത്തക്കാര്യത്തിൽ നിന്റെ അമ്മാവൻ വേണ്ടതുപോലെ സഹായിക്കും. നിനക്ക് കഥകൾ കേൾക്കുന്നത് വളരെ ഇഷ്ടമല്ലേ? മുത്തപ്പനും മുത്തശ്ശിയും ധാരാളം കഥകൾ പറഞ്ഞു തരും. മുത്തപ്പൻ ധാരാളം പുരാണകഥകളറിയാം. പാഠഭാഗങ്ങളിൽ എന്തെങ്കിലും സംശയം ഉണ്ടായാൽ അമ്മാവനോട് ചോദിക്കണം. അമ്മാവൻ ഭംഗിയായി പറഞ്ഞു തന്ന് സംശയം തീർക്കും.

നിന്റെ കഴിഞ്ഞ എഴുത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ഖണ്ഡികയുടെ മറുപടിയാണ് ഇനി എഴുതുന്നത്. ഞാൻ കോളേജിലെ കുട്ടികളുമായി വിടനാദയാത്രയ്ക്ക് പോകാറുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. പല യാത്രകളിലായി ഇപ്പോൾ ഞാൻ കേരളം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യാത്രമൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവ് നിനക്കും കൂടി നൽകാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. ഉദ്ദേശിച്ചതേയുള്ളൂ; എന്റെ ഓർമ്മയിൽ പല കാഴ്ചകളും വന്നു നിൽക്കുന്നു. അണക്കെട്ടുകൾ, വൈദ്യുതപദ്ധതികൾ, പാവതങ്ങൾ, തടാകങ്ങൾ,

കേരളകുടുംബങ്ങൾ, വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ, വ്യവസായമാലകൾ
 അങ്ങനെ പലതും. ഇതിൽ ഏതിനെപ്പറ്റി എഴുതണമെന്നാണ്
 ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള പല കാഴ്ച
 കളും നാം ഒരുമിച്ചുപോയി കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. പിന്നെ
 ഏതിനെപ്പറ്റി എഴുതണം?

കണ്ടു പിടിച്ചു; നിനക്കു പറ്റിയ ഒരു വിഷയം. ഒരു
 നദിയെപ്പറ്റി എഴുതാം. ഒരു നദിയുടെ ഉത്ഭവം മുതൽ അതിന്റെ
 പതനം വരെ നീ കാണുകയാണെന്നു വിചാരിക്കുക. എന്തെല്ലാ
 മായിരിക്കും കാണുന്നത്? അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ, അവിടെയുള്ള
 ജനങ്ങൾ, അവിടുത്തെ പ്രകൃതിഭംഗികൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ, അണ
 കെട്ട്, പാലങ്ങൾ അങ്ങനെ പലതും. ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ ജന
 ങ്ങളുമായി സംസാരിച്ചാൽ ചില കഥകളും കേൾക്കാൻ കഴിയും.
 ആ കഥകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് അതുതേവും അറിയും ആന
 നുവു എല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് പല എഴുത്തുകളിലൂടെ
 ഒരു നദിയെപ്പറ്റിത്തന്നെ വിവരിക്കാം. കേരളത്തിലെ ഒരു നദി
 യെപ്പറ്റിയായിരിക്കും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഏതു നദിയെ
 പറ്റിയായിരിക്കും ഞാൻ വിവരിക്കാൻ പോകുന്നത്? താഴോട്ടു
 വായിക്കുമ്പോൾ ഏതു നദിയെപ്പറ്റിയാണു നിനക്കു മനസ്സിലാകും.

നമ്മുടെ മിക്കനേടികളെയും “ആറു” എന്നു ചേർത്തല്ലേ
 വിളിക്കാറുള്ളതു്? പെരിയാർ, മുവാറ്റുപുഴയാർ അങ്ങനെ
 പലതും. എന്നാൽ ഒരു നദിയെ നദിയെന്നു ചേർത്താണ് വിളി
 ക്കാറുള്ളതു്. പമ്പാനദിയുടെ പേര് ഇപ്പോൾ നിന്റെ ഭാർമ്മ
 യിൽവന്നു കാണാം. പമ്പയെ പമ്പാനദിയെന്നല്ലേ കൂടുതൽ
 പേരും വിളിക്കാറുള്ളതു്? ആ പമ്പാനദിയെപ്പറ്റി നിനക്കെഴു
 താമെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

പമ്പാനദിയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിനു്
 മറ്റൊരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. നിന്റെ എഴുത്തിലെ മൂന്നാം

ഖണ്ഡികയിൽ ശബരിഗിരി പലതിയെക്കുറിച്ചും, ആറന്മുള വള്ളംകളിയെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം പമ്പാനഭിയിലാണ്. പമ്പയെക്കുറിച്ച് നിനക്കെഴുതുമ്പോൾ എല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടും. നീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളും അറിയാനാകഴിയും. രസമുള്ള ചില കഥകൾ കേൾക്കാനും കഴിയും.

കേരളത്തിന്റെ കിഴക്കേ അതിർ സഹ്യപർവ്വതമാണെന്ന് നിനക്കറിയാം. അത് കേരളത്തിന്റെ തെക്കുവടക്കായിട്ടാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇതിന് ഒരു ഉയരമാണെന്ന് നീ വിചാരിച്ചേയ്ക്കും. അതു ശരിയല്ല. പർവ്വതം ഉയർന്നതാണെന്ന് കിടക്കുകയാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് തള്ളിക്കിടക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളുമുണ്ട്. നമ്മുടെ നദികളെല്ലാം തന്നെ ഈ പർവ്വതഭാഗങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഉത്ഭവിക്കുന്നത്.

പെരിയാർ തടാകമെന്ന് നീ കേട്ടിരിക്കും. മനോഹരമായ ഒരു ജലാശയമാണിത്. ഇതിനടുത്താണ് പീരുമേട് ഉന്നതതടം. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് അയ്യായിരത്തിത്തൊള്ളായിരം ഉയരമുള്ള ഭാഗമാണിത്. ഇതിന്റെ വടക്കുഭാഗത്താണ് പെരിയാർ തടാകം. ഇതിനുവടക്ക് സഹ്യപർവ്വതത്തിൽനിന്നും കുറേ മലകൾ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് തള്ളിനില്ക്കുന്നു. അവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പുള്ളിച്ചിമല, നാഗമല, സുന്ദാമല എന്നിവയെല്ലാം പടുകൂറ്റൻ മലകളാണ്. പീരുമേടുന്നതടത്തിൽനിന്നുമാണവ പുറപ്പെടുന്നത്. ഈ മലയുടെ മുകളിൽനിന്ന് അനേകം നീർച്ചാലുകൾ കതിച്ചു പായുന്നുണ്ട്. മലയ്ക്കു മുകളിൽ നീർച്ചാലുകൾ എങ്ങനെവന്നു? വെള്ളം താണസ്ഥലത്താണല്ലോ കാണുന്നത്! പറമ്പുകളിൽത്തന്നെ കുഴിച്ചെങ്കിലേ വെള്ളം കാണുന്നുള്ളൂ. ആ സ്ഥിതിക്ക് അയ്യായിരത്തിത്തൊള്ളായിരം ഉയരമുള്ള മലകളുടെ മുകളിൽ എങ്ങനെ വെള്ളംവന്നു എന്നൊക്കെയായിരിക്കും നിന്റെ സംശയം.

നമ്മൾ ഇവിടെക്കാണ് ഇതു പോലുള്ള മലകളൊന്നുമല്ല അവിടെയുള്ളത്. അവയിൽ പലതും അനേകം മൈൽ ദൂരത്തിൽ നീണ്ടു കിടക്കുകയാണ്. മലയുടെ മുകൾഭാഗത്തു ചിലയിടങ്ങളിൽ മണ്ണിനകത്തു ഉഴക്കൻ പാറകളുണ്ട്. അവ നമ്മുടെ മനോഹരപോലെ നാലഞ്ചു പാറകളുടെ വലിപ്പം വരുന്നവയാണ്. മലയുടെ മുകളിൽ മഴപെയ്യുമ്പോൾ വെള്ളം മണ്ണിൽത്താഴും. ആ വെള്ളം മണ്ണിലൂടെ ചെന്ന് പാറയിൽത്താഴും. മണ്ണിനടിയിലുള്ള പാറകൾക്കു ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു ചരിവുണ്ടായിരിക്കും. ചരിഞ്ഞ ഭാഗത്തേയ്ക്കു വെള്ളം ഒലിച്ചു തുടങ്ങും. അങ്ങനെ ഒലിച്ചു അതു ഉഴറാൻപോലെ പുറത്തു ചാടും. പല ഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള ഉഴറാകളിൽനിന്നു വരുന്ന ചാലുകൾ ഒരുമിച്ചു അരുവിയായിത്തീരുന്നു. അരുവികളുടേതെല്ലാം ഒലിച്ചു ചെല്ലുമ്പോഴായിരിക്കും രണ്ടായിരവും മൂവായിരവും അടി താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന പാറയിൽ എത്തുന്നത്. അവിടെനിന്നും താഴോട്ടൊരു ചാട്ടവുമായിരിക്കും പിന്നെ. ഇതിനാണ് വെള്ളച്ചാട്ടം എന്നു പറയുന്നത്. നമ്മളാണെങ്കിൽ നാലോ അഞ്ചോ അടി ഉയരത്തിൽനിന്നു വീണാൽ മതി; കൈയോ കാലോ ഒടിഞ്ഞു അവിടെക്കിടക്കും. നദിക്കാണെങ്കിൽ ഉത്സാഹം കൂടുന്നതേയുള്ളൂ.

പമ്പയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തു ഇതുപോലെ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുണ്ട്. പമ്പയുടെ ഉത്ഭവത്തിനകാരണമായി പെരിയാർ തടാകത്തിൽ നിന്നും ഒരു നീർച്ചാലു വരുന്നതായിക്കാണാം. അരുവികളെല്ലാം കൂടി ഞാൻ മുമ്പേ പറഞ്ഞ മലകളുടെ ചരിവിൽ വന്നു യോജിക്കുന്നു. അവിടം മുതൽ നാം പമ്പയെക്കണ്ടു തുടങ്ങുന്നു. ഉയർന്നു താണുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ പമ്പ താഴോട്ടൊഴുകുന്നു.

പണ്ടു കാർത്തിവീര്യരാജൻ എന്ന ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു ആയിരം കൈകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുത്രേ.

തന്റെ ആയിരം ഭാര്യമാരുമായിപ്പോൾ അയാൾ ഒരിക്കൽ നമ്മെ
 ഭാനദിയിൽ കളിക്കാൻ ഇറങ്ങി. ആയിരം ഭാര്യമാർക്കും കൂടി
 നീന്തിക്കളിക്കാനുള്ള വെള്ളം ആ നദിയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു.
 അയാൾ ഒരു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു. ആയിരം കൈകൾ
 കൊണ്ട് നദിയെത്തടഞ്ഞുനിർത്തി. നദിയിൽ വെള്ളം പെരുകി.
 അതിനു മുകൾഭാഗത്തു് പത്തുതലയും ഇരുപതു കൈകളുമുള്ള
 രാവണൻ ധ്യാനത്തിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നുപോലും. പെട്ടെന്നു
 ണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ രാവണൻ അകപ്പെട്ടുപോയി.
 പാവം! നീന്തിത്തുടിച്ചു് കഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. ഇങ്ങനെ നദിയെ
 തടഞ്ഞുനിർത്തിയിട്ടുള്ള ചില വിരന്മാരെപ്പറ്റി പുരാണകഥക
 ലുണ്ട്. ആ വിദ്യ കരിച്ചുപാഞ്ഞുവരുന്ന പമ്പയോടു് പാറ
 മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പമ്പയെ തടയാൻ വന്നാൽ അയാൾ അറി
 യാതെ വേവനാടുകയലിലെത്തും. തൊണ്ണൂറ്റിൽപരം മൈൽ
 വലിയ ചെലവുകൂടാതെ സഞ്ചരിക്കാനും കഴിയും.

എന്നാൽ ഓട്ടക്കാരിയായ പമ്പയെ മനുഷ്യർ തടഞ്ഞു
 നിർത്തി. കാൽവീര്യമുള്ളനനെപ്പോലെ, ഒരാളല്ല അതു ചെ
 യ്ക്കതു്; അനേകായിരംപേർ ചേർന്നാണ്. അതു് എങ്ങനെയാ
 ണെന്നും എന്തിനാണെന്നുമെല്ലാമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ അടുത്ത
 കത്തിൽ എഴുതാം. തൽക്കാലം നിർത്തുകയാണ്.

എന്നു്,

വാത്സല്യപൂർവ്വം

അച്ഛൻ

രണ്ട്

പുനലൂർ,
22-11-'67.

പ്രിയപ്പെട്ട മധു,

നീ മരപടി അയയ്ക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ഇനി ഞാൻ തന്നെ എഴുതാമെന്നു വിചാരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ എഴുതുന്ന ഓരോ എഴുത്തിനും മരപടി അയയ്ക്കണമെന്നില്ല. അത് നിനക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കും. വിശേഷങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം എഴുതിയാൽ മതി.

വീട്ടിൽനിന്നു് എഴുത്തുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ എല്ലാവർക്കും സുഖമാണെന്നുണ്ടു് എഴുത്തിൽ. അവിടെ പറയത്തക്ക വിശേഷങ്ങളൊന്നുമില്ല.

കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ പറയയെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയതിനെപ്പറ്റിയാണ് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. അണയുണ്ടാക്കിയാണ് പറയയെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയതു്. ഒരു അണയുണ്ടാക്കുകയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമൊന്നുമല്ല. അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ അനേകം നാളത്തെ പരിശ്രമം വേണം. സമർത്ഥരായ എഞ്ചിനീയറന്മാർ വേണം. പല തരത്തിലുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ വേണം. അതിൽ പണിയെടുക്കുന്നവർക്കു് താമസിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം വേണം. ആവശ്യത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ അവിടെ എത്തിക്കുന്നതിനുള്ള റോഡുകൾ വേണം. അങ്ങനെ പലതും. മലകളിലൂടെ റോഡുവെട്ടുന്ന കാര്യം വളരെ പ്രയാസമാണു്. മലകളിൽ റോഡു വെട്ടുമ്പോൾ നമുക്കു് അവിടെ ഒരു തുരുനാഥനുണ്ടു്. അതാരാണെന്നറിയാമോ? കാട്ടാന! അവൻ നടക്കുന്ന വഴി കണ്ടാൽ നമുക്കറിയാം. ഈ വഴിക്കു് “ആനത്താര” എന്നാണു് പറയാറു്.

ഉള്ളത്. ആനകൾ മിക്കവാറും നിരന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി മാത്രമേ നടക്കാറുള്ളൂ. തുടക്കം കിടക്കുന്ന മലകളിൽ കയറുന്നത് അവ ക്ഷിയിമല്ല. മലകളിലുള്ള നിരന്ന സ്ഥലങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആനകൾക്ക് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും. ആനകൾ കൂട്ടമായി നടന്ന് ചില സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വഴി നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു കിടക്കും. റോഡുവെട്ടിപ്പോകേണ്ട ദിക്കു് നാം ആദ്യം കണ്ടുപിടിക്കണം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ആ ദിക്കിലുള്ള ആനത്താരകൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. പിന്നെ ആനത്താരകളിലുള്ള കാടുകൾ വെട്ടിത്തെളിച്ചുതുടങ്ങും. അതിനുശേഷം പാറകളും കുറ്റികളും മാറി ചെറിയ തോതിൽ ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കിപ്പോകും. തുടന്ന് അതിനു് വീതി വരുത്തി റോഡാക്കിത്തീർക്കും.

ഇനി പമ്പയിലെ അണക്കെട്ടിനെപ്പറ്റി പറയാം. മൂന്നു നാലു മലകളുടെ അടിവാരത്തിൽ പമ്പ എത്തിച്ചേരുന്നു. അവിടെ വച്ചാണ് അവളെ ബന്ധിച്ച് അണയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ഇരുപത്തിനാലു ചതുരശ്രമൈൽ മലയോരങ്ങളുണ്ട്. ഇവ അണക്കെട്ടിലുൾപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണ്.

ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ച് തുറന്നിറക്കുപത്തിടുന്നതിനായി ഉയരത്തിലും, തൊഴുതായിരത്തിപ്പത്തടിനീളത്തിലും ഒരു അണയുണ്ടാക്കിയാൽ അതെങ്ങനെയിരിക്കും? ഒന്നാം ലോചിച്ചുനോക്കൂ! എത്രമാത്രം വെള്ളമായിരിക്കും. അണയെത്തള്ളിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നത്. അപ്പോൾ അണയ്ക്കു് എന്തുബലം വേണ്ടിവരും. ബലം വേണമെങ്കിൽ അണക്കെട്ടിനു് നല്ല വീതിവേണം. നാലോ അഞ്ചോ ആനകൾക്ക് നിരന്നു സഞ്ചരിക്കാനുള്ള വീതിയെങ്കിലും കെട്ടിനു മുകളിൽ കാണുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കരുതോ?

അവിടെ പെരുകിക്കിടക്കുന്ന ജലാശയത്തെപ്പറ്റി ഒന്നു സങ്കല്പിക്കൂ! ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു മറുകരയ്ക്കുനോക്കിയാൽ മറുകര കാണുകയില്ല. മറുകരയ്ക്കു് മഞ്ഞുമൂടിക്കിടക്കുന്നതായിത്തോന്നും.

അല്ലാതെ ഒന്നും വ്യക്തമാവുകയില്ല. മഞ്ഞും തണുപ്പും അവിടെ സാധാരണമാണ്. മഞ്ഞു കൂടതലുള്ള അവസരങ്ങളിൽ മഴ ചാറുന്നതുപോലെ മഞ്ഞു പൊഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും. ഇവിടെ കാണുന്ന ജലാശയത്തിന് "റിസർവോയർ" എന്നു പറയുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറത്ത് ഇതു പോലെ ഒരു അണയുണ്ടാക്കിയാൽ എന്തായിരിക്കും സ്ഥിതി? വീടുകളും കടകളുമെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ അടിഞ്ഞുപോകും. ജീവജാലങ്ങളെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ നീന്തിത്തുടിച്ച് ചത്തു പോകും. ഉഴറിക്കാൻ പോലും വയ്യാ!

എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ജനവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അണ കെട്ടേണ്ടതായി വരും. വെള്ളം പെരുകിയാൽ മുങ്ങിപ്പോകാനിടയുള്ള വീടുകൾ അവിടെ ധാരാളം കാണും. അവിടെയുള്ള ആളുകളെയെല്ലാം മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് മാറ്റാം. അതു കഷ്ടമാണെന്നു നിനക്ക് തോന്നും. ഒരു കഷ്ടവുമില്ല. ഒരണകൊണ്ട് കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരമുണ്ടാകും. ഉണങ്ങി വിണ്ടു കിടക്കുന്ന കൃഷിനിലങ്ങളിൽ വെള്ളം കിട്ടുന്നു. നഗിക്കാരായ സസ്യങ്ങൾ വീണ്ടും പച്ച പിടിച്ചുതുടങ്ങും. അവ മനുഷ്യന് ഫലം നൽകുന്നു. ഇതൊക്കെ മനുഷ്യക്ക് ഉപകാരമല്ലേ? അണ കെട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ചിലക്ക് നഷ്ടമുണ്ടായാൽ ഗവണ്മെന്റ് അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും.

പമ്പയിൽ അണകെട്ടിയപ്പോൾ ആരും അവിടെ നിന്ന് മാറേണ്ടതായിവന്നില്ല. കാരണം, അവിടെ ജനവാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാട്ടാനകൾക്കുപോലും അത് ഒരു ശല്യമായിത്തീർന്നില്ല. അവർക്ക് ഉപകാരമേയുള്ളൂ. കാട്ടാനകൾക്ക് വെള്ളത്തിൽ ഒന്നു രസിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം അവിടെയുണ്ട്. അവർ കൂട്ടം കൂടി വന്ന് വെള്ളത്തിൽ ചാടും. തുവ്വിക്കൈയിൽ വെള്ളം നിറച്ച് ആകാശത്തേയ്ക്ക് തെറിപ്പിക്കും. അതു കാണുവാൻ നമുക്കും നല്ല രസമാണ്.

ഒരു കാര്യം നീ പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കണം. നമ്മുടെ അണക്കെട്ടുകളിലെ വെള്ളം കൂടുതലും കൃഷിക്കാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പമ്പാഡാമിലെ വെള്ളം കൃഷിക്കുവേണ്ടിയല്ല ഉപയോഗിക്കുന്നത്. (ഡാം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അണക്കെട്ടെന്നാണർത്ഥം) ഇത് വില്പിക്കുകയുണ്ടാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അധികം വരുന്ന വെള്ളം വേണമെങ്കിൽ കൃഷിയ്ക്കുപയോഗിക്കാമെന്നുള്ളത്.

പമ്പാഡാമിൽ തെക്കു മറ്റൊരു ഡാം കൂടിയുണ്ട്. അത് പമ്പാഡാമിനേക്കാൾ വളരെ വലിപ്പമുള്ളതാണ്. അതിന്റെ പേര് കക്കിഡാം എന്നാണ്. കക്കിയാറിയാണ് ഈ അണക്കെട്ട്. പമ്പയുടെ ഒരു പോഷകനദിയാണ് കക്കി. ഇതിനെ കക്കി എന്നു പറയുന്നതിന് ഒരു കാരണമുണ്ടത്രേ. പമ്പയിലെ പോലെയെ കക്കിയിലും ചില വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുണ്ട്. ഒരിടത്തു കക്കിയാർ ഒഴുകിവന്ന് ഒരു ഭയങ്കരത്താഴ്വരയിലേയ്ക്ക് ചാടുന്നു. ചാട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ട് കക്കി എതിലേ പോകുന്നുവെന്ന് കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അവിടെ മഞ്ഞുമൂടിക്കിടക്കുന്നതായി നമുക്കു തോന്നും. വെള്ളം ശക്തിയായി വീഴുന്നതിനാലാണ് അതുണ്ടാകുന്നത്. കുറെ ഇടംവിട്ടു കക്കി യാതൊന്നുമറിയാത്തവളെപ്പോലെ ഒഴുകിപ്പോകുന്നതും കാണാം. ഇതുകളാൽ ഭൂമി അവളെ എടുത്തുവിഴങ്ങിയതിനുശേഷം കക്കി വച്ചതാണെന്നു തോന്നും. അതുകൊണ്ട് ഈ ആറിനെ കക്കിയാർ എന്നു വിളിക്കുന്നുവെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു.

ഈ അണകൾക്കു തമ്മിൽ വളരെ അകലമുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതു രണ്ടും ഒരു പദ്ധതിക്കു വേണ്ടിയാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പദ്ധതിക്ക് ശബരിഗിരി പദ്ധതി എന്നു പറയുന്നു.

അണക്കെട്ടുകൾക്കു തമ്മിൽ വളരെ അകലമുണ്ടെങ്കിലും ഇവയ്ക്കുതമ്മിൽ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. അതെന്താണെന്നായിരിക്കും നീ ആലോചിക്കുന്നത്. അണകൾ ഒരു പട്ടുകുറ്റൻ മലയുടെ

ണ്ടു വശത്തായാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വടക്കുവശത്തു പമ്പാ
ഡാം; തെക്കുവശത്തു കക്കി ഡാം. അതായതു ഈ മലയുടെ
രണ്ടു വശങ്ങളിലും ഈ അണികളുടെ റിസർവോയറുകളാണ്.
ഇവകളെ യോജിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മലയ്ക്കകത്തുകൂടി ഒരു തുര
ങ്കമുണ്ട്. വലിയ തുരങ്കമാണിതു്. പണി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന
പ്പോൾ ഈ തുരങ്കത്തിനകം ഞാൻ കണ്ടതാണ്. ഒരു ലാറിയും
മറ്റും ഈ തുരങ്കത്തിലൂടെ വളച്ചും തിരിച്ചും ഓടിച്ചുകൊണ്ടു
പോകാം.

ഇനി വെള്ളം ഏതു റിസർവോയറിലേയ്ക്കു് ഒഴുകും എന്നാ
യിരിക്കും നീ ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കുന്നത്. കക്കിഡാമിലെ റിസർ
വോയറിലേയ്ക്കു് ഒഴുകും. അതിനതക്ക തരത്തിലാണ് തുരങ്കം
നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല പമ്പാഡാം അല്പം ഉയർന്ന
സ്ഥലത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വെള്ളം ഒഴുകുന്നത് ഉയർന്ന
സ്ഥലത്തുനിന്നും താണസ്ഥലത്തേയ്ക്കാണ്ല്ലോ. കക്കിയിൽ വെള്ള
മെല്ലാം കൂടിവന്നു പെരുകുമ്പോൾ മലയിടുക്കുകളിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോ
യേയ്ക്കാം. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കാൻ അവിടെയും അണമെട്ടു്
നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽവെള്ളം ആകുമ്പോൾ
തുറന്നുവിടുന്നതിനും മാറ്റമുണ്ട്. തുറന്നുവിടുന്ന വെള്ളം പമ്പ
യിലൂടെ ഒഴുകിവരുന്നത് ഒന്നു കാണേണ്ടകാഴ്ചയാണ്. ആനക
ളെപ്പോലും അടിച്ചമലർത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കും പോക്കു്. അങ്ങനെ
സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇനി കക്കി റിസർവോയറിലെ വെള്ളം ഏതു വഴിക്കു
കൊണ്ടു പോകുന്നുവെന്നും അതു് വില്ലുപ്ലക്തിയുണ്ടാക്കുന്നതിനു്
എങ്ങനെയുപയോഗിക്കാമെന്നുമാണ് പറയാനുള്ളതു്. അതു്
അടുത്തകത്തിൽ എഴുതാം. മോൻ, അപ്പുനെയ്യുന്നത് മുഴുവൻ
വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. അവധിക്കാലത്തു് വീട്ടിൽ വരു
മ്പോൾ ഞാൻ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കും.

എന്നു്

വാത്സല്യപൂർവ്വം

അപ്പൻ.

മുന്ന്

പനലൂർ
1-12-'67.

മധു,

ഏഴത്തുകിട്ടി. വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്റെ കത്തുകൾ വായിച്ചു നീ രസിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷം. അമ്മാവനെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചതു നന്നായി. സംശയങ്ങൾ വല്ലതുമുണ്ടായാൽ അമ്മാവൻ മാററിത്തരും. കാത്ത് വീര്യജ്ജ്വനനേക്കുറിച്ച് ഭൂതത്ത് വിവരങ്ങൾ മുത്തച്ഛനോട് ചോദിച്ചതും നന്നായി. മുത്തച്ഛൻ വിശദമായി പറഞ്ഞുതന്നു കാണമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വീട്ടിലേയ്ക്ക് ഞാൻ ഇന്നലെ കത്തയച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. മരപടികിട്ടാറായിട്ടില്ല. ഇന്നു ഞാൻ ശബരിഗിരി പദ്ധതിയുടെ ബാക്കിഭാഗം പറയാം.

രണ്ടാണക്കെട്ടുകളുടെ കാര്യം ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കക്കി അണക്കെട്ടിലെ വെള്ളത്തിന്റെ ഗതിയെപ്പറ്റിയാണ് ഏഴതിത്തുടങ്ങുന്നത്. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ വെള്ളം ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ ഏഴതിയിരുന്നല്ലോ. വെള്ളം കൊണ്ടു മാത്രം വിദ്യുച്ഛക്തിയുണ്ടാകുന്നില്ല. ധാരാളം യന്ത്രങ്ങളും വേണം; അതു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും വേണം. വിദ്യുച്ഛക്തിയുൽപാദിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥാപനത്തിന് പഴവൂർ ഹൗസ് എന്നാണു പറയാറുള്ളത്. മുൻ പറഞ്ഞ അണക്കെട്ടുകളും, വെള്ളവും, വെള്ളം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും, പഴവൂർ ഹൗസും എല്ലാംകൂടി ചേർന്നതാണ് ശബരിഗിരിപദ്ധതി. ഇതിലെ പ്രധാനഭാഗമാണ്

പഴുപ്പർക്കുസ്. ഇത് മുഴിയാർ എന്ന സ്ഥലത്താണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. മുഴിയാർ ഈ സ്ഥലത്തുകൂടി ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലത്തിന് മുഴിയാർ എന്ന പേർ പറയുന്നു. മുഴിയാറിനടുത്തു പഴുപ്പർക്കുസിലേക്കാണ് വളരെ ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കക്കിഡാമിലെ വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നത്.

പഴുപ്പർക്കുസ് കക്കിഡാമിനു തെക്കു പടിഞ്ഞാറായാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇതിനിടയ്ക്കു രണ്ടു മൂന്നു ഭയങ്കരമലകളുണ്ട്. മലകളിലൂടെ വെള്ളം എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരും? നീ ഉൾക്കൊണ്ടുണ്ടോ? അതിനുമുണ്ട് ഒരു തരക്കും. കക്കിഡാമിലെ റിസർവോയറിൽ നിന്ന് ചെറുതും വലുതുമായ രണ്ടു മൂന്നു മലകൾക്കിടയ്ക്കായിട്ടാണ് തുരങ്കം വരുന്നത്. വൃത്താകൃതിയിലുള്ള തുരങ്കമാണിത്. ഇതിന് പതിനെണ്ണായിരത്തിത്തൊള്ളായിരം നീളമുണ്ട്. പതിനാലു മീറ്ററോളം വ്യാസവും വരും. ആയിരക്കണക്കിനുള്ള കൽ ചേർന്ന് പാറകൾ തുരന്നാണ് ഇതുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. തുരങ്കത്തിന്റെ അറ്റം ഒരു മലയുടെ മുകളിലാണ് വന്നിരുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥലത്തിന് ശബരിമലക്കുന്നെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ഈ സ്ഥലത്തു നിന്നാൽ ശബരിമല കാണാം. അതുകൊണ്ടാണത്രേ ഈ പേര്. ഈ കുന്നിൽനിന്നും വളരെത്താഴെപ്പോകട്ടെ പഴുപ്പർക്കുസ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശബരിമലക്കുന്നിൽ നിന്ന് നാലു പാടും ഒന്നു നോക്കിയാൽ എന്തൊരു മനോഹരമായ കാഴ്ചയായിരിക്കുമെന്നോ അത്? എവിടെ നോക്കിയാലും മാനം മുട്ടി നില്ക്കുന്ന മലകളാണ്. ഉയന്നും താണും മഞ്ഞുമുടിയും അവ കാണപ്പെടും. ചില ഭാഗത്തു ചെന്നാൽ നമുക്ക് അതുവഴി ആകാശത്തു എത്താമെന്ന് തോന്നിപ്പോകും.

തുരങ്കം ശബരിമലക്കുന്നിൽ വന്നു ചേരുന്നതായാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഇവിടെനിന്ന് വെള്ളം പഴുപ്പർക്കുസിലേക്കാണ് കൊണ്ടുപോകേണ്ടത്. അത്ഭുതകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് അത്. ഇവിടെ നിന്ന് മൂന്നു പൈപ്പുകൾ മലഞ്ചരിവിലേയ്ക്കു

പോകുന്നു. പൈപ്പുകളെന്നു പറഞ്ഞാൽ നീ സാധാരണ കാണുന്നതു പോലുള്ളവയാണെന്ന് വിചാരിക്കരുത്! ഒരു പൈപ്പിലൂടെ ഒരാനയുടേ ഓടിമിറങ്ങിപ്പോകാം. അത്ര വിസ്താരമുണ്ട്. അതിനുള്ളിൽ പൈപ്പുകൾ മൂന്നും അടുപ്പിച്ചടുപ്പിച്ചു നിരത്തിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ പൈപ്പിനും എണ്ണായിരത്തി അഞ്ഞൂററിഅറുപത്തിരണ്ടടി വീതം നീളമുണ്ട്. ഈ പൈപ്പുകളുടെ മുകളിലത്തെ അറ്റം യോജിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗത്തു് പല വിദ്യകളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശക്തിയായി വെള്ളം ഒഴുകി വരത്തക്കവിധത്തിലാണ് തുരങ്കം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെള്ളത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് പൈപ്പുകൾ ഇളകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് അവിടെയുള്ള വിദ്യകൾ. തുരങ്കത്തിലൂടെ പൈപ്പിലേയ്ക്കു് വെള്ളം കടന്നു വരുന്നുവെന്നുമാത്രം നീയിപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി.

പൈപ്പുകൾ താഴോട്ടുവരുന്തോറും വണ്ണം കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. അങ്ങനെയായാൽ ഒഴുക്കിനു ശക്തികൂടും. പൈപ്പുകൾ കടന്നുപോകുന്ന വഴിക്കു് പൈപ്പിലെൻ്റെ എന്നു പറയുന്നു. പൈപ്പുകൾ തുരങ്കത്തിനു തൊട്ടടുത്തുചെന്നു് ഒരു ചെറിയ തുരങ്കത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ആ തുരങ്കത്തിൽനിന്നു് ആറുപൈപ്പുകൾ വഴിയാണ് പരവൂർമഠസ്സിൽ വെള്ളം ചെല്ലുന്നത്. ഈ വെള്ളം ശക്തിയോടുകൂടി പരവൂർമഠസിലുള്ള ഒരു യന്ത്രത്തിൽ ചെന്നു വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. വെള്ളത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു് യന്ത്രം കറങ്ങും. ഇതിനെ ഒരു പട്ടുകുററൻ തുണുപോലെ കത്തനെ നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. കത്തനെ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഇതു കറങ്ങുന്നത്. കത്തനെ നിന്നു കറങ്ങുന്ന ഒരു വലിയ ഉരുളൻ തുണി നേപ്പറി നീ ഒന്നു സങ്കല്പിക്കൂ! വെള്ളം ചെന്നുവീണാൽ ഇങ്ങനെ കറങ്ങുമെന്നായിരിക്കും നീ ആലോചിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അടിഭാഗത്തു ചുറ്റും ഒരേ നിരപ്പിൽ ഇരുമ്പുകൊണ്ടു് തവികൾ പോലെയുള്ള കുഴൽ ഇലകൾ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ക്ലാർ ഇലയ്ക്കും ഒരു ചീനച്ചട്ടിയോളം വലിപ്പം വരും. എല്ലാ ഇല

കളഭേയും അകവശം ഒരു വശത്തേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു തുണിനു ചുറ്റും നിൽക്കുന്നു. ഇലകളുടെ കഴിഞ്ഞ ഭാഗത്തു് വെള്ളം ചെന്നു് ഇടിച്ചുകൊള്ളും. വെള്ളത്തിന്റെ ഉഴക്കുകൊണ്ടു് ഇല നീങ്ങും. ഒന്നു നീങ്ങുമ്പോൾ മറെറാന്നു് ആ സ്ഥാനത്തു വരും. അതിനു തക്കവണ്ണമാണു് ഇലകൾ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങനെ വെള്ളത്തിന്റെ തള്ളൽകൊണ്ടു് ഇലകൾ നീങ്ങിനീങ്ങിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ തുണു് കറങ്ങിത്തുടങ്ങും. വെള്ളത്തിന്റെ വേഗതയനുസരിച്ചു് യന്ത്രത്തുണും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പട്ടുകുറുൻ യന്ത്രത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്തു് ചില യന്ത്രങ്ങൾ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉണ്ടാകുന്നതു് അവിടെവെച്ചാണു്. അവിടെനിന്നും വിദ്യുച്ഛക്തി കമ്പികൾ വഴി പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. വിദ്യുച്ഛക്തിയുൽപാദിപ്പിക്കുന്ന യന്ത്രത്തിനു് ജനറേറ്റർ എന്നു പറയുന്നു. ഈവിധത്തിലുള്ള ആറു ജനറേറ്ററുകളാണു് മുഴിയാർ പരവൂർ ഹൗസിൽ ഉള്ളതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ആവശ്യമുള്ളതിൽ കൂടുതൽ വിദ്യുച്ഛക്തി ഈ പരവൂർ ഹൗസിൽനിന്നും നിർമ്മിക്കാം.

പരവൂർ ഹൗസിനകത്തു കയറിക്കണ്ടാൽ സാമാന്യപ്പെട്ടവർ ഭയന്നുപോകും. പല നിലകളായിട്ടാണു് കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

ജനറേറ്ററിന്റെ അടിയിൽ വന്നു വീഴുന്ന വെള്ളം പിന്നെ ഏതു വഴിക്കു പോകുന്നുണ്ടെന്നു നീ ആലോചിക്കുകയായിരിക്കും. ജനറേറ്ററിന്റെ അടിഭാഗത്തു് ഒരു വലിയ കുഴിയുണ്ടു്. ഉപയോഗംകഴിഞ്ഞ വെള്ളം അവിടെ വീഴുന്നു. അതു് തോടുകൾവഴി പുറത്തേയ്ക്കു് വിടുന്നു. ആറു ജനറേറ്ററുകൾക്കു് ആറു കുഴികളുണ്ടു്. യന്ത്രം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കുഴികളിൽ വെള്ളം വീണുകൊണ്ടിരിക്കും. വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ തോടുകളിലേക്കു് വെള്ളം തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നു. തോടു്

മുഴിയാറിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. മുഴിയാർ കക്കാട്ടാറിന് എത്തുന്നു. കക്കാട്ടാറ് പമ്പയിലും ചെന്നു ചേരുകയാണ്.

മുഴിയാർ പരവൂർഛരസിൽ ഉല്ലാഭിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തി നമ്മുടെ പട്ടണങ്ങളിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും എങ്ങനെ വരുന്നുവെന്ന് നീ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കണം. ഉൽപ്പാദനശേഷി വളരെ കൂടുതലുള്ള ഒരു പരവൂർ ഛരസാണിത്. സാധാരണ നാം കാണാറുള്ളതുപോലുള്ള ലൈൻ കട്ടിൽക്കൂടി ഇവിടെനിന്നും കറൻറുകൊണ്ടുപോകാൻ സാധ്യമല്ല. തുണുകൾക്കു പകരം ഈ ലൈനുകളിൽ ടെപ്പർ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ ലൈനുകളെ ടെപ്പർ ലൈൻ എന്നു പറയുന്നു. നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ നമ്മുടെ ഭരണിക്കാവിൽ ഉത്സവത്തിന് എടുപ്പുകുതിരകളെ എഴുന്നള്ളിക്കുന്നത്? എടുപ്പുകുതിരകളുടെ ആകൃതിയാണ് ടെപ്പറിനുള്ളത് വലിപ്പം വളരെ കൂടുതലായുള്ള. ഇരുമ്പുകൊണ്ടാണ് അതു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. എത്ര ഭാരം താങ്ങിയാലും അതു കലുങ്ങുകയും ചെയ്യുകയൊന്നുമില്ല. അതിന്റെ മുകളിലൂടെ വടംപോലുള്ള ആറു കമ്പുകളാണ് പോകുന്നത്. മലകളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ഈ ലൈൻ കണ്ടാൽ നല്ല ചന്തമാണ്. ഇത് ആദ്യം ചെന്നെത്തുന്നത് കോട്ടയത്താണ്. അവിടെനിന്ന് ആലുവായിലേയ്ക്ക് പോകുന്നു. ആലുവായിൽനിന്നും പല വഴിക്കും തിരിച്ചുവിടാം.

ശബരിഗിരി പലതീയുടെ പണി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആ ഭാഗത്തുള്ള മലയോരങ്ങളിൽ ചിലത് പട്ടണങ്ങളായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവിടമെല്ലാം നിശ്ശബ്ദമാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ അവിടെ ഇപ്പോൾ ചെറിയ ഒരു സംഘം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ സഹായംകൂടാതെ ആർക്കും ഈ മഹാതൂങ്ങങ്ങൾ കണ്ടാനന്ദിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. മലന

ടുവിൽ നമുക്കുവേണ്ടി മൗനസേവനം നടത്തുന്ന ഇവരെ നാം അഭിനന്ദിക്കണം.

ശബരിഗിരി പലാതിയുടെ ആഫീസ് മുഴിയാറില്ല. ഒരിക്കൽ ഞാൻ അവിടെ ചെന്നു. അവിടെയുള്ള രണ്ടു മൂന്നു ജ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു. എന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് സന്തോഷമായി. എന്റെ കൂടെ പഠിച്ചവരായിരുന്നു രണ്ടുപേർ. ഒരാളെ ഞാൻ കോളേജിൽ വെച്ച് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു അവർ എന്നെ പശ്ചാർദ്ധത്തിൽ കൊണ്ടു നടന്നു കാണിച്ചു. എല്ലാം കാണാൻ അന്നു കഴിഞ്ഞില്ല. പിറ്റേ ദിവസം അവർക്ക് ഓഫീസ് അവധിയായിരുന്നു. അന്ന് പശ്ചാർദ്ധത്തിന്റെ ബാക്കി ഭാഗവും കണ്ടു. അതിനുശേഷം അവർ എന്നെ മലകളിൽ കൊണ്ടു നടന്നു കാണിക്കാമെന്ന് ഏറ്റവും. എന്നിങ്ങനെ സന്തോഷമായി. കാട്ടിൽ വെച്ച് ഭക്ഷ്യമൃഗങ്ങളെ കാണാൻ എന്നിക്കൊരാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതു സാധിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ.

ഞങ്ങൾ “ആനത്താരകൾ” നോക്കിയാണ് നടന്നു തുടങ്ങിയത്. ആരേഴുപേരുണ്ടായിരുന്നു. അകലെയുള്ള ഒരു മലയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നുകയറി. വനഭംഗികളെക്കണ്ട് ഞങ്ങൾ കുറേ നേരം ചുറ്റി നടന്നു. ആ മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ കാട്ടുപോതു കളം കാട്ടാനകളും എല്ലാമുണ്ട്. കടുവയും കുറവല്ല. ഇതിനകം ഞങ്ങൾ ഒരു പെരുമ്പാമ്പിനേയും ഒരുപറ്റം ആനകളേയും കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു ചെറിയ മരത്തിൽ കയറിയിരുന്നു. യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെയാണ് ഇരുന്നത്. ചിലയിടങ്ങളിൽ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ നാലുപേരും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങളിരുന്ന മലയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു് അല്പം നിരന്ന സ്ഥലമുണ്ട്. കുറച്ചുതാഴെയാണ്. ഒരു ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു നോക്കി. ഒരു വലിയ പാറ ഉരുണ്ടുചെന്നു്; മറ്റൊരു പാറയിൽ

ഇടിച്ചുണ്ടായ ശബ്ദമാണ് ഞങ്ങൾ കേട്ടത്. തുടന്ന് അല്പം മുകളിലായി പടലുകൾ ഇളകുന്നതുകണ്ടു. ഞങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഒരു കടുവ ചാടിവീണ് ഒരു മരത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു കയറുന്ന കാഴ്ചയാണ് പിന്നെ ഞങ്ങൾ കണ്ടത്. ഒന്നോന്നരയാൾ പൊക്കംവരുന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിൽ അവൻ ഒരുവിധത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചുകയറി. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലരെല്ലാം പേടിച്ചുതുടങ്ങി. അവൻ മരത്തിലൂടെ മേലോട്ടു കയറുകടുവ ഇരുന്ന മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലേയ്ക്ക് ഒരു കാട്ടുപോത്തു ചീറിയടുത്തു. അത് കടുവയെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ചുറ്റുന്നടന്നു. കടുവ പല്ലിളിച്ച് അലറി അവനെ ശൂണ്ണിപ്പിടിപ്പിച്ചു. പോതു് തടിച്ച കൊമ്പുകൾകൊണ്ട് മരത്തിൽ വെട്ടിത്തുടങ്ങി മരത്തിൽ നിന്ന് പഴുത്ത ഇലകൾ പൊഴിഞ്ഞു. തൊലി ഇളകിത്തെരിച്ചു. കടുവ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പോതു് വെട്ടും തുടന്നു. വളരെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ക്ഷീണിച്ചുതുടങ്ങി. കടുവാ വാലുകൊണ്ട് മരത്തിൽ ഒന്നുചുറ്റി. കാലുകളും ഭംഗിയായി ഉറപ്പിച്ചു. അവൻ മരത്തിലൂടെ താഴോട്ടു അല്പംവലിഞ്ഞു. ഒരുക്കെ അല്പം നീട്ടി. തരംകിട്ടിയപ്പോൾ അവൻ പോത്തിന് ഒരുമാത്തും കൊടുത്തു. വീണ്ടും രംഗംമാറി. പോതു് വാശിയോടുകൂടി വെട്ടിത്തുടങ്ങി. അവന്റെ കൊമ്പുകൾ ഞെരിച്ചു പോകുമോ എന്നു ഞങ്ങൾ സംശയിച്ചു. അവൻ വാശിയോടുകൂടി വെട്ടുകയാണ്. പക്ഷേ, അവൻ ക്ഷീണിച്ചുപോയി. മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ കടുവ വീണ്ടും പോത്തിനെ ശൂണ്ണിപ്പിടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവർതമ്മിലുള്ള യുദ്ധം എങ്ങനെ തീർമെന്ന് അറിയാൻ എന്നിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാവർക്കും വിശപ്പു കൂടിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് തിരിച്ചുപോരാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഞങ്ങൾ മരത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി. അവർതമ്മിലുള്ള യുദ്ധം നക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോഴും. ദിവസങ്ങളോളം അവരങ്ങനെ

നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യരുതേ. കാട്ടുപോത്തിനെ വേട്ടയാടാൻ കട്ടുവയ്പു കരുത്തില്ല. അതിന് അവൻ ഒരു ഉപായം പ്രയോഗിച്ചു നോക്കിയതാണ്. പോതു മരത്തിൽ പെട്ടിവെട്ടിത്തുളുൻ വീഴുമ്പോൾ പിടികൂടാമെന്നാണ് അവൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അത് എളുപ്പമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വലിയ കരുത്തനാണ് കാട്ടുപോതു്. ഞങ്ങൾ വന്ന ഭിക്ഷനോക്കിനടന്നു. അവരുടെ യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

ഇക്കുറിയിൽ ഞാൻ അല്പം കൂടുതൽ എഴുതിപ്പോയെന്നു തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ട് തൽക്കാലം എഴുതു് നിർത്തുന്നു. ശേഷം അടുത്തെഴുതും.

എന്നു്,

സ്നേഹപൂർവ്വം,

അച്ഛൻ.

ത്രിവേണിയെന്നു വിളിക്കുന്നത്. പമ്പാസ്സും ഇതുതന്നെ
യാണു്. ഇവിടത്തെ പ്രകൃതിഭംഗി പ്രസിദ്ധമാണു്. ശബരി
മലയിലേയ്ക്കുള്ള തീർത്ഥാടന കാലമാകുമ്പോൾ അനേകം ഭേശക്ക
ളിൽനിന്നു് ലക്ഷക്കണക്കിനു് ഭക്തന്മാർ ഇവിടെയെത്തും.
ഇതൊരു പുണ്യസ്ഥലമാണെന്നു് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. പമ്പ
എന്ന പദത്താൽ പാപം നശിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നാണർത്ഥം.
വടക്കേഇൻഡ്യയിലെ ഗംഗയേക്കാൾ പമ്പയ്ക്കു മാഹാത്മ്യമു
ണ്ടെന്നു് ചിലർ അഭിപ്രായമുണ്ടു്.

രാമായണത്തിൽ ഋശ്യമുകാചലം എന്നൊരു പർവ്വതത്തെ
പ്പറ്റിപറയുന്നുണ്ടു്. അതു് ഇവിടെയാണു്. ഋശ്യമുകാ
ചലത്തെപ്പറ്റി മൂന്നു നാലു മൈലോളം പമ്പ ഒഴുകുന്നുണ്ടു്.
ഇതിനടുത്തു തന്നെയാണത്രേ പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ കിഷ്കി
ന്ധയും. ബാലിയും സുഗ്രീവനും കിഷ്കിന്ധയിൽ വാണിരുന്ന
തായി കഥകളുണ്ടു്.

ഋശ്യമുകാചലത്തിൽ പണ്ടു് മതംഗൻ എന്നൊരു മഹർഷി
യുണ്ടായിരുന്നു. മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്നുത്രേ അദ്ദേഹം. എന്നാൽ
താണജാതിക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തെ ആരും ബഹു
മാനിച്ചില്ല. മതംഗൻ അതുകൊണ്ടു് തപസ്സുചെയ്തു ബ്രാഹ്മണനാ
കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വളരെക്കാലം തപസ്സുചെയ്തു. തപസ്സിന്റെ
കാഠിന്യംകൊണ്ടു് മതംഗൻ മരിക്കുമെന്നനിലയിലായി. അപ്പോൾ
ദേവന്ദ്രൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തപസ്സു നിറുത്തുന്നതാണു നല്ലതെന്നു
ദേവന്ദ്രൻ മതംഗനാടു് ഉപദേശിച്ചു. ആ ഉപദേശം മതംഗൻ
സ്വീകരിച്ചു. തപസ്സു് നിറുത്തി. ദേവന്ദ്രൻ സന്തോഷമായി.
ഉപദേശം ഫലിച്ചെന്നുകാണുമ്പോൾ ഉപദേശിക്കുന്നവർക്കു സന്തോ
ഷമായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ദേവന്ദ്രൻ രണ്ടുവരങ്ങൾ കൊടു
ത്തു. ടിവസവും ഗംഗയിലെ ത്രിവേണിയിൽച്ചെന്നു കുളിച്ചുകൊ
ണ്ടിരുന്നാൽ, അടുത്തജന്മം ബ്രാഹ്മണനാകാമെന്നു് ഒന്നാമത്തെവരം.
വളരെ ദൂരെയുള്ള ത്രിവേണിയിൽച്ചെന്നു ചേരുന്നതിനു് പക്ഷി

രൂപം കിട്ടുമെന്ന് രണ്ടാമത്തെവരും. മതംഗൻ അതനുസരിച്ച് ദിവസവും ഗംഗയിലെ ത്രിവേണിയിൽച്ചെന്നു കളിക്കാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷിരൂപത്തിലാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

റളരെക്കാലം മതംഗൻ ഈ പതിവ് തുടർന്നു. എന്നാൽ വയസ്സായപ്പോൾ മതംഗൻ പറക്കാൻ കഴിവില്ലാതായി. ഒരു മലയിൽനിന്ന് അടുത്ത മലയിലേയ്ക്ക് പറക്കുന്നതുപോലെ എളുപ്പമല്ലല്ലോ ഈയാത്ര. പറന്നുപോകുമ്പോൾ ചിറകു തളന്ന് പോയാലെന്തുചെയ്യും? വല്ല നദിയിലോ മറ്റോ വീണാലോ? മതംഗൻ വളരെ വിഷമിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കേ ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർ ആ വഴിക്ക് വന്നത്രേ. മതംഗൻ ശ്രീരാമനോട് സങ്കടം പറഞ്ഞു. ശ്രീരാമൻ മതംഗനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഇനി ഗംഗയിലെ ത്രിവേണിയിൽ കളിക്കുന്നതിനുപകരം പമ്പയിലെ ത്രിവേണിയിൽ കളിച്ചാൽ മതിയെന്നുപറഞ്ഞ് ശ്രീരാമൻ അനുഗ്രഹിച്ചു. മതംഗൻ ആശ്വാസമായി. പമ്പാതീരത്തല്ലേ മതംഗൻ സാധാരണ കഴിഞ്ഞുകൂടാറുള്ളത്.

ഇനി ബാലിയും സുഗ്രീവനും വാണിരുന്ന കിഷ്കിന്ധയെപ്പറ്റിയുള്ള കഥയും അപ്പം പറയാം. ബാലിയും സുഗ്രീവനും സഹോദരങ്ങളായിരുന്നു. ബാലിയായിരുന്നു മുത്തസഹോദരൻ. ബാലി, കിഷ്കിന്ധയിലെ രാജാവായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഏറുഭിയെന്ന ഒരുസുരനുണ്ടായിരുന്നത്രേ. യുദ്ധംചെയ്യാൻ ആളിനെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുകയായിരുന്നു ഏറുഭി. അയാൾ സമുദ്രരാജാവായ വരുണനെ യുദ്ധത്തിനു വിളിച്ചെന്നും ഹിമാലയത്തിൽച്ചെന്നു കൊടുമുടിയിൽ തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചെന്നുമൊക്കെയാണ് പുരാണങ്ങളിൽക്കാണുന്നത്. അതുകൊണ്ട് യുദ്ധക്കൊതി തീരാഞ്ഞാണ് ബാലിയുടെ അടുത്തു യുദ്ധത്തിന്നെന്നത്. ബാലി ഏറുഭിയെ നേരിട്ടു. ഒട്ടും താമസിപ്പില്ല. ബാലി ഏറുഭിയെ അടിച്ചു നിലത്തിട്ടു. കലി തീരാഞ്ഞു് ഒരു തട്ടുകൊടുത്തു. ഏറുഭി ഭൂമിത്തെറിച്ച്. ഋഗുദ്യക്ഷായാണിയിൽ തപസ്സുചെയ്തുകൊ

ണ്ടിരുന്ന മതംഗന്റെ ആശ്രമത്തിനടുത്താണ് ഭന്ദുഭീഷണൻ വീണത്. അവിടെക്കിടന്ന് ഭന്ദുഭീ ദീർഘമായി ശ്വസിച്ചു തുടങ്ങി. മുകളിൽനിന്നും അവിടെയെങ്ങും ചോരചിതറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചോരത്തുള്ളികൾ മതംഗന്റെ ദേഹത്തുചെന്നു വീണു തുടങ്ങി. മതംഗൻ കോപമായി. നടന്നതെല്ലാം മതംഗൻ മനസ്സിൽക്കണ്ടറിഞ്ഞു. അതിനു കാരണക്കാരൻ ബാലിയായെന്നും മനസ്സിലാക്കി. മതംഗൻ ബാലിയെ ശ്വസിച്ചു. “ഈ പവ്വതത്തിൽ ബാലികയറിയാൽ തലപൊട്ടിമരിക്കട്ടെ” എന്നായിരുന്നു ശാപം. അന്നുമുതൽ ഋശ്യമുകാചലത്തിന് “ബാലികോരമല” എന്നും പേരുണ്ടായെന്നു ചിലർ പറയുന്നു.

ബാലിയും സുഗ്രീവനുമായി പിണക്കത്തിലായപ്പോൾ സുഗ്രീവൻ ഋശ്യമുകാചലത്തിൽ വന്ന് ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു വാണിരുന്നുവെന്നും കഥകളുണ്ട്.

ബാലിയും സുഗ്രീവനും തമ്മിൽ പിണങ്ങിയത് എന്തിനാണെന്ന് നിനക്കറിയാമോ? ഭന്ദുഭീയുടെ മകൻ മായാവി പിതാവിന്റെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ് പാഞ്ഞെത്തി. ബാലിയെ പോരിനു വിളിച്ചു. ബാലിയും ചാടിവീണു. ഇടിച്ചും അടിച്ചും അവർ കരേണരും മല്ലിട്ടു. മായാവിക്ക് തരത്തിനു കിട്ടി. അയാൾ ഓടി. ബാലികൂടെയെത്തി. ബാലിയെ സഹായിക്കാൻ സുഗ്രീവൻ അവരെ പിന്തുടർന്നു. ഓടുന്നവഴിക്ക് മായാവി ഒരു തുമ്പകണ്ടു. അയാൾ അതിൽക്കയറി കളിച്ചു. ബാലിയും തുമ്പയിൽ കടന്നു. തുമ്പയിൽ കടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ബാലി സുഗ്രീവനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ചോരപുറത്തു വന്നാൽ തുമ്പയടയ്ക്കണം. പാലു പുറത്തുവന്നാൽ അടയ്ക്കരുത്” സുഗ്രീവൻ തുമ്പയുടെ വാതിലിൽ വളരെക്കാലം നിന്നു. ഒടുവിൽ തുമ്പയുടെ വാതിലിലൂടെ ചോര പുറത്തുവന്നു. മായാവി തുമ്പയിൽക്കിടന്നു ചാകട്ടെയെന്നു കരുതി സുഗ്രീവൻ വലിയ പാറകൾ പിടിച്ചുവെച്ച് വാതിൽ അടച്ചു. സുഗ്രീവൻ കിഷ്കിന്ധയിലേയ്ക്ക് പോവുകയും ചെയ്തു. അവിടെ

യുള്ളവർ ബാലി മരിച്ചുവെന്നതന്നെ വിശ്വസിച്ചു. അവർ സുഗ്രീവനെ രാജാവാക്കി

ബാലി മരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. മായാവിയുടെ മായകൊണ്ടാണ് വാതിലിൽ ചോരകണ്ടത്. തുറയുടെ വാതിൽ അടച്ചിരുന്നതായിക്കണ്ടപ്പോൾ ബാലിക്ക് കോപമായി. തുറയടച്ചിരുന്ന കല്ല് ചവുട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചു. പുറത്തുവന്നു നോക്കിയപ്പോൾ സുഗ്രീവനെക്കണ്ടില്ല. സുഗ്രീവൻ തന്നെ ചതിച്ചതാണെന്ന് ബാലി നിശ്ചയിച്ചു. കിഷ്കിന്ധയിൽച്ചെന്നു. ബാലി സുഗ്രീവനെ രാജ്യത്തുനിന്നും ആട്ടിപ്പായിച്ചു. അന്നുമുതൽ അവർ തമ്മിൽ വലിയ ശത്രുക്കളായി. സുഗ്രീവൻ ഋശ്യമുകാചലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് അവിടെ വാണു. സുഗ്രീവന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്നല്ലോ ഹനുമാൻ. സീതാനേപക്ഷണത്തിനുവന്ന ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാരെ ഹനുമാൻ പമ്പാതീരത്തിൽ വെച്ചാണത്രേ കണ്ടത്.

ഇങ്ങനെ പുരാണങ്ങളിൽ പല കഥകളുമുണ്ട്. ത്രിവേണിക്കു മുകളിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് ഒരു പാറയിൽ ഒരു പാദം പതിഞ്ഞ മാതുകയിലുള്ള ഒരു കുഴി കാണാം. അതു് ശ്രീരാമ പാദമാണെന്ന് ആ നാട്ടുകാരിൽ പലരും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു സ്ഥലത്തെപ്പറ്റിപ്പറയുമ്പോൾ അതിനെ ആശ്രയിച്ചുള്ള പുരാണകഥകളും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളു. അതിൽ നേരം നന്നെയും തിരിച്ചറിയുന്നതിന്നു് നീ വളരെ പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അയ്യപ്പസ്വാമിയെപ്പറ്റി നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ കഥയിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലമാണ് പമ്പാസരസ്സ്. അയ്യപ്പൻ ഒരു ശിശുവായി ശയിച്ചിരുന്നതു് പമ്പാതീരത്തായിരുന്നുവത്രേ. പമ്പാതീരത്തിലൂടെ പന്തളം വാണിരുന്ന രാജശേഖരൻ എന്ന മഹാരാജാവു് വേട്ടയാടി നടന്നു. വേട്ടയാടി ക്ഷീണിച്ചു മഹാരാജാവു് പമ്പാസരസ്സിൽ വന്നു് ശുദ്ധ

ജലം കുടിച്ച് അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ടു. രാജാവ് അവിടെ ഓടിച്ചെന്നു. സുന്ദരനായ ഒരു കുഞ്ഞു കിടക്കുന്നതായി രാജാവ് കണ്ടു. രാജാവ് കുഞ്ഞിനെ കൊട്ടാരത്തിൽക്കൊണ്ടുപോയി വളർത്തി. അതുതന്നെ പരാക്രമങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന ആ ബാലൻ അയ്യപ്പസ്വാമിയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പമ്പാസരസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ അന്നു കുമ്പുണ്ട്.

ത്രിവേണീതീരത്തുള്ള വനഭംഗിയെക്കുറിച്ചു വർണ്ണിച്ചാൽതന്നെ അനേകം എഴുത്തുകൾക്കുവകയുണ്ട്. ആകാശം മുട്ടിനിൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ! നട്ടുപുഷ്പപോലും അവിടെ തറയിൽ പ്രകാശം കടന്നു ചെല്ലാറില്ല. ചില മരങ്ങളിലൂടെ കൂറൻ വള്ളികൾ ചുറ്റിപ്പടന്ന് കിടക്കുന്നു. അവ മുക്കളിലെത്തി ആകാശത്തു വഴിമുടിനിൽക്കുകയാണ്. ചിലതു് മറ്റു മരങ്ങളിലേയ്ക്കു പടന്ന് പിടിക്കുന്നു. ആകാശത്തുവെച്ച് അനേകം മരങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന തടിയൻ വള്ളികളുമുണ്ട്. കരക്കുനാക്ക് ആകാശസഞ്ചാരത്തിനു വേണ്ടി പാലം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുതോന്നും അതുകണ്ടാൽ. വാനരന്മാർ ആ വള്ളിപ്പാലത്തിലൂടെ വരിയിട്ടു നടന്നു പോകുന്നതു കാണാം. അവർ മനുഷ്യരെക്കണ്ടാൽ ഒന്നു നോക്കും. പിന്നീട് പല്ലിച്ചിക്കും. അതിനുശേഷം അവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ നോക്കിയിരിക്കും. മനുഷ്യരെ ഭയക്കേണ്ടകാര്യം അവർക്കില്ല. അത്രയുരത്തിലാണ് ഇരിപ്പ്!

വൃക്ഷക്കൊമ്പുകളിൽനിന്ന് ചില വലിയ വള്ളികൾ തറയിലേയ്ക്കു നീണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ട്. ചില വികൃതിക്കരക്കുന്മാർ അതിലൂടെ മിന്നൽ വേഗത്തിൽ കീഴോട്ടിറങ്ങും. അതിലും വേഗത്തിലായിരിക്കും മേലോട്ടുകയറുന്നത്. മേൽ എത്തിയശേഷം ആ കസ്യതിക്കാരൻ ഒന്നുമറിയാത്തവനെപ്പോലെ വള്ളിപ്പാലത്തിൽ കയറിക്കിടത്തിയിരിക്കും. കടുവകളും മറ്റും താഴെ ചൂഴ്ന്നു

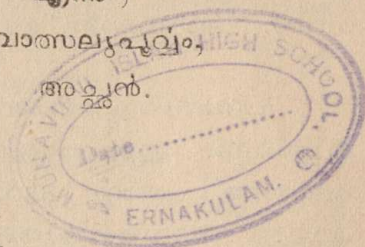
ക്കുന്നത് അവൻ അത്ര ഗൗനിക്കാറില്ല. കാട്ടാനകൾ കടന്നു പോകുമ്പോൾ അതിന്റെ പുറത്തുചാടി ഒരു വിഭൂ കാണിക്കാൻ വഴിയുണ്ടോ എന്ന് അവൻ ആലോചിക്കും.

മോനെ, ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാത്രം പമ്പാ സരസ്സിന്റെ ഒരു രൂപം കിട്ടിക്കാണുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അടുത്ത കത്തിലും ഞാൻ പമ്പാസരസ്സിനെപ്പറ്റിയായിരിക്കും വിവരിക്കുന്നത്.

എന്ന്,

വാത്സല്യപൂർവ്വം,

അച്ഛൻ.

അഞ്ച്

പുനലൂർ,
20—12—'67.

മധ്യ,

എന്റെ കത്ത് അല്പം താമസിച്ചുപോയി. ഞാൻ യാത്രയിലായിരുന്നു. ഇന്നലെയാണ് തിരിച്ചുവന്നത്. കത്തേഴുതാൻ ഇനിയും താമസിച്ചാൽ നിനക്കു പരിഭവമാകുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഉടനെ എഴുതുകയാണ്.

പമ്പാസരസ്സിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു. ഈ കത്തിലും പമ്പാസരസ്സിനെക്കുറിച്ച് എഴുതുമെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ശബരിമലയാത്രയുടെ കാലത്ത് അവിടം ഭക്തജനങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിറയും. അന്ന് അവിടെക്കുറേയൊരു വിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഞാൻ ചുരുക്കിപ്പറയുകയാണ്.

നിന്റെ പരന്നു കിടക്കുന്ന പമ്പാസരസ്സിലെ പഞ്ചാരമണൽ തട്ടിലേയ്ക്കൊന്നു നോക്കിയാൽ ആയിരക്കണക്കിനു കുടിലുകൾ കാണാം. മലയോരത്തുള്ള കാട്ടുകുന്ദകളും ഹൃദയലകളും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചാണ് കുടിലുകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നത്. അയ്യപ്പന്മാർ കുടിലുകൾക്കുള്ളിൽത്താമസിച്ച് ഭക്തിയോടുകൂടി ഭജന നടത്തുന്നു. കുടിലുകൾ ഇല്ലാത്തവർ മണൽപ്പുറത്ത് പായ് വിരിച്ച് കൂട്ടമായിരുന്ന ഭജിക്കും. താളവും മേളവും എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും അവരുടെ ഭജനയ്ക്ക്. അതിനിടയ്ക്ക് അവരുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശരണം വിളിയും കേൾക്കാം.

പമ്പയിലെ കാഴ്ചകളിൽ പ്രധാനമാണ് പമ്പവിളക്കും ദീപക്കാഴ്ചയും. ഓരോകുടിലും വിളക്കുകൾകൊണ്ട് ശോഭിക്കും.

ദീപങ്ങൾകൊണ്ട് കുടിലകൾ അലങ്കരിച്ചതിനുശേഷം പമ്പയിൽ ദീപക്കാഴ്ച നടത്തുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് രഥകൂടങ്ങളുണ്ടാക്കി അവകളിലാണ്, നദിയിൽ ദീപങ്ങൾ കത്തിച്ചുവിടുന്നത്. ഓരോ രഥകൂടത്തിലും അനേകം ദീപങ്ങൾ കാണാം. എണ്ണമുക്കിയ തിരികൾ, പന്തങ്ങൾ, മെഴുകുതിരികൾ, കർപ്പൂരം മുതലായവയാണ് രഥകൂടങ്ങളിലെ ദീപങ്ങൾ. കണ്ടത്താളങ്ങളിൽ ഉയന്നും താണും അവ നീങ്ങി നീങ്ങിപ്പോകും. മകരനിലാവിൽ ശോഭിക്കുന്ന പമ്പയുടെ കരകളിലെല്ലാം ഭക്തജനങ്ങൾ നിരന്നുനിന്നു ശരണം വിളിക്കും. നോക്കിയാൽ എങ്ങും ഒരന്തമില്ല. കരയ്ക്കുനോക്കിയാലും ജലത്തിൽ നോക്കിയാലും ദീപങ്ങൾ തന്നെ. കർപ്പൂര ദീപങ്ങളുടെ മണംകൊണ്ടുതന്നെ മനം കളിരും.

അയ്യപ്പന്മാർ ഭക്തിയോടുകൂടി ആചരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചടങ്ങാണ് പമ്പയിലെ സഭ്യ. ഓരോസംഘത്തിലുമുള്ള അയ്യപ്പന്മാർ അവരവരുടെ സഭ്യ കേമമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തരുടേയും കെട്ടുകളിൽനിന്ന് സാധനങ്ങൾ എടുത്തുകൂട്ടിയാണ് സഭ്യനടത്തുന്നത്. വല്ലതും പോരാതെ വന്നാൽ പമ്പയിലെ കമ്പോളത്തിൽനിന്ന് അവർ വാങ്ങിക്കും. സഭ്യ കേമമായിരിക്കണം. അത് നിർബന്ധമാണ്. കേമമാണെന്ന് മറുവുള്ളവരെ അറിയിക്കുന്നതിനും അവക്കാഗ്രഹമുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി അവർ ഒരു ഉപായം പ്രയോഗിക്കും. ചെറുതും വലുതുമായ പപ്പടങ്ങൾ കാച്ചി ഇതറക്കുമ്പുകളിൽ കെട്ടിത്തൂക്കും. പപ്പടങ്ങൾകൊണ്ട് കൊടി നാട്ടിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും അതു കണ്ടാൽ. കുടിലുകളിലെ സഭ്യകളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരിടത്തു അയ്യപ്പൻ പങ്കുകൊള്ളുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് ഓരോ സംഘക്കാരും മറ്റൊരാളെക്കൂടി സഭ്യയിൽ പങ്കുകൊള്ളിക്കാൻ ശ്രമിക്കും.

പമ്പയെപ്പറ്റിക്കേൾക്കുവാൻ ശബരിമലയുടെ കാര്യം നാം ഓർത്തുപോകും. പമ്പയിലെ ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞു ഭക്ത

ജനങ്ങൾ ശബരിമലയ്ക്ക് യാത്ര തുടങ്ങും. ആ യാത്രയെക്കുറിച്ചും അപ്പം പറയാം.

പമ്പയിൽനിന്ന് ശബരിമലയ്ക്ക് ഏകദേശം നാലുമൈൽ ദൂരമുണ്ട്. മലകയറാം ആരംഭിക്കുന്ന ഭാഗത്തു് പന്തളം രാജാവിന്റെ പാളയം കാണാം. പാളയം കഴിഞ്ഞു് നീലിമലകയറാം ആരംഭിക്കും. കഠിനമായ കയററമാണിതു്. ഇവിടെ ഉഷക്കൻ മരങ്ങൾ ഇടതിങ്ങി വളരുന്നു. നടന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള വഴികൾ മേലോട്ടു മേലോട്ടു തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു കാണാം. കറേ മേലോട്ടു ചെന്നാൽ നിരപ്പായിരിക്കുമെന്നു തോന്നും. നടക്കുമ്പോൾ കയററത്തിനു കാഠിന്യം കൂടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. കയററം കയറി ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ കടിക്കുന്നതിന്നു് അയ്യപ്പന്മാർ പമ്പാജലം പാത്രങ്ങളിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കും. ഭാഹിക്കുമ്പോൾ അതു കുടിച്ച് അപ്പം വിശ്രമിച്ച് വീണ്ടും നടന്നുതുടങ്ങും. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അപ്പം നിരന്നസ്ഥലങ്ങൾ കാണാം. അവിടെനിന്നു് അകലെ നോക്കിയാൽ നാം മറ്റൊരു ലോകത്തു നിൽക്കുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. നീലിമലയിൽ ഇങ്ങനെ അനേകം ഭാഗങ്ങളുണ്ട്.

കയററത്തിന്റെ കാഠിന്യം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നതു് അപ്പാച്ചി മേടംപുറം എന്നറിയപ്പെടുന്നഭാഗം മുതലാണ്. അവിടെ പണ്ട് രാവണന്റെ സഹോദരിയായ ശൂർപ്പണഖ ഇരുന്നു വിശ്രമിച്ചെന്നും മറ്റും പറയുന്നുണ്ട്. ആ കുന്നിന്റെ രണ്ടുവശത്തും വലിയ രണ്ടു കുഴികൾകാണാം. അതിൽ വലിയ കുഴിക്കു് അപ്പാച്ചിക്കുഴിയെന്നും ചെറിയ കുഴിക്കു് ഇപ്പാച്ചിക്കുഴിയെന്നുമാണു് പറയാറുള്ളതു്. നോക്കെത്തൊത്ത താഴ്വരയുണ്ടു് ആ കുഴികൾക്കു്. അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ ഒരു അനുചരനായ കടുരവൻ ഇവിടെയാണത്രേ മുർദ്ദേവതകളെ അടക്കിനിർത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ചില ഭക്തന്മാർ അവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് അപ്പാച്ചിക്കുഴയിൽ അരിയുണ്ടു എറിയുന്നതു കാണാം. എങ്കിലും നോക്കിയാലും ഉയന്നുയന്നു്

നിൽക്കുന്ന പവ്വത്തങ്ങൾ! ഏതു മനസ്സാണു പ്രകൃതിഭംഗികളുടെ അല്പം ഇളകിപ്പോകും.

അപ്പാച്ചി മേട്ടം പുറത്തുനിന്ന് അല്പം കൂടിപ്പെന്നാൽ മതി ഒരു മൈതാനമുണ്ട്. ഉയർന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളം വീണു നിൽക്കുന്നു. എങ്കിലും തറയിൽ നല്ല വെളിച്ചമുണ്ട്. ഇരുമുടിയ ഭാഗങ്ങളിലൂടെ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ രാത്രി കഴിഞ്ഞു നേരം പുലർന്നതാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

പണ്ട് ശബരി എന്ന ഒരു താപസി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ശ്രീരാമൻ ശബരിയുടെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നിരുന്നതായി രാമായണത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതിവിടെ യായിരുന്നത്ര ചെറിയ ഒരു കൽമണ്ഡപം ഇവിടെക്കാണുന്നു. ശബരിപീഠം എന്ന പേരിലാണ് ഇത് അറിയപ്പെടുന്നത്. ശബരി ഇതിൽ ഇരുന്നുണ്ടത്ര തപസ്സാചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഈ മലയ്ക്ക് ശബരിമലയെന്നു പേരുണ്ടായി. ഇവിടെ ദീർഘ കാലം തപസ്സീരുന്ന ശബരിക്ക് അയ്യപ്പനാണത്രേ ഭോക്ഷ്യം കൊടുത്തത്.

ശബരിപീഠത്തിൽനിന്നും ഏതാണ്ട് ഒരു മൈൽ ദൂരം മാത്രമേ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കുള്ളൂ. ഇതിനിടയ്ക്ക് ശരഭത്തിയാൽ ത്തറ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. ആൽത്തറയെന്നു പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവിടെ ആൽ കാണാനില്ല. ആലിൻ പകരം ഈരയും മുളയും ഉപയോഗിച്ച് എടുത്തടി ഉയരത്തിൽ ഒരു കൂട്ട് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. എട്ടൊൻപതടിയോളം വീതിയുമുണ്ട്. വർഷംതോറും ഇതുപോലൊന്ന് അവിടെ നിർമ്മിക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി മലയ്ക്കുപോകുന്നവരെ കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ എന്നാണ് പറയുക. കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ വേട്ടയെ അനുസ്മരിച്ച് ഒരു ശരക്കോൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. അത് ഈ കൂട്ടിൽ ഇടും. നിന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള കന്നി അയ്യ

പ്പനാർ ഇവിടെ ശരക്കോൽ നിക്ഷേപിച്ചു കൂട്ടിന് വലം വയ്ക്കുന്നതു കാണാം. വലംവച്ചതിനുശേഷം ഒരു നാളികേരവലിയും നടത്തും. വലികഴിഞ്ഞു പൊട്ടിത്തകൻ കിടക്കുന്ന നാളികേരത്തിന്റെ ഒരു കൂമ്പാരം അവിടെക്കാണാം. ശരക്കോൽകൊണ്ടു കൂടും നിറഞ്ഞിരിക്കും. തീർത്ഥാടനകാലം കഴിഞ്ഞു ഈ ശരക്കോൽ എണ്ണി കന്നിഅയ്യപ്പന്മാരുടെ സംഖ്യ നിണ്ണയിക്കാം.

ശരംകത്തിയാൽത്തറ മുതൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ വെടി മുഴക്കം ഭംഗിയായി കേട്ടുതുടങ്ങും. അവിടെയുള്ള ഭക്തജനങ്ങളുടെ ശരണം വിളിയും വെടിമുഴക്കവും ഉച്ചഭാഷിണി ശബ്ദവും എല്ലാം കൂടിക്കേട്ടു ഭക്തന്മാർ മതിമറന്നുപോകും. കുറച്ചു സമയംകൊണ്ടു ക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തിക്കഴിയും.

മറ്റു ചില ക്ഷേത്രങ്ങളുമായി നോക്കുമ്പോൾ ശബരിമലക്ഷേത്രം ചെറുതാണെന്നുവേണം പറയാൻ. വലിപ്പത്തെ ആശ്രയിച്ചല്ല അതിന്റെ പ്രസിദ്ധി. പള്ളിക്കെട്ടു കൂടാതെ തിരുമുമ്പിലുള്ള പതിനെട്ടാംപടി കയറരുതെന്നാണ് വയ്പ്. ഭക്തന്മാർ തലയിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്ന കെട്ടിനാണ് പള്ളിക്കെട്ടെന്നും, ഇരുമുടിക്കെട്ടെന്നുമൊക്കെപ്പറയാറുള്ളതു്. പള്ളിക്കെട്ടില്ലാത്ത ഭക്തന്മാർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഇടതുവശത്തുള്ള പടികളിൽ കൂടി കയറി ഒഴുക്കു നടത്തും. അവിടെയുമുണ്ടു് പതിനെട്ടു പടികൾ. മുൻവശത്തുള്ള പതിനെട്ടാംപടി കയറുമ്പോൾ നാളികേരം ഉടയ്ക്കുക, തൊട്ടുവന്ദിയ്ക്കുക എന്നിങ്ങനെ ചില ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നു. കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ ഒന്നാമത്തെ പടിയിൽ നാളികേരം ഉടയ്ക്കുന്നു. പോകുന്ന പ്രാവശ്യത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് പടിയിൽ നാളികേരം ഉടയ്ക്കുന്നതു്. പതിനെട്ടു പടിയും പൂർത്തിയാക്കിട്ടുള്ളവർക്കു് ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം ഒരു തെങ്ങിൻ തൈ നടാം. പടികൾക്കു് കയറാനാവാത്ത തരത്തിലുള്ള ഉയരമൊന്നുമില്ല. അല്പം തൂക്കായിക്കിടക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു. നിന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി പടി കയറിപ്പോകുന്നതു കാണാം.

നീ പതിനെട്ടുപുരാണങ്ങളെന്ന് കേട്ടിരിക്കും; പതിനെട്ടുവകുപ്പുകൾ എന്നും കേട്ടിരിക്കും. എന്നാൽ പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങൾക്ക് പതിനെട്ടാം പുരാണമെന്ന് കേട്ടിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ പതിനെട്ടു പടികൾക്കും കൂടിയാണ് പതിനെട്ടാം പടിയെന്ന് പറഞ്ഞു വരുന്നതല്ലേ.

പടി കടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ തീർത്ഥാടകർ ഭക്തികൊണ്ട് മതി മറക്കും. തിരക്കിലൂടെ ദശനം കഴിച്ച് പല ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചു തുടങ്ങും. കർപ്പൂരം കൊണ്ടു മാത്രമെറിയുന്ന കർപ്പൂരയാഴി, നാളികേരം കൊണ്ടു മാത്രമെറിയുന്ന അഗ്നികണ്ഡം നെയ്ത്തോണി എന്നിവയെല്ലാം അത്ഭുതമുണ്ടാക്കുന്ന കാഴ്ചകളാണ്. ശുദ്ധമായ അളവിൽ പശുവിൻ നെയ്യ് ഇവിടെക്കാണുന്നത്ര അളവിൽ മറ്റൊരങ്ങും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. നെയ്യഭിഷേകം ക്ഷേത്രത്തിന് നല്ല ഒരു വരുമാനമാണ്. ഒരു തത്ത്വചാരസരിച്ചാണത്രേ ഈ അഭിഷേകം. ഭക്തികൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് പാകപ്പെട്ട് അയ്യപ്പനിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. അപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥകൾക്ക് തുല്യമാണത്രേ ഈ നെയ്യഭിഷേകം. പശുവിന്റെ രക്തം, പാല്, തൈര്, വെണ്ണ, നെയ്യ് എന്നീ അവസ്ഥകളെല്ലാം പ്രാപിക്കുന്നില്ലേ? അതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് ദർവീചാരങ്ങളെല്ലാം കളഞ്ഞു് അയ്യപ്പനിൽ ചെന്നുചേരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണ് നെയ്യഭിഷേകംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യശരീരത്തിനു തുല്യമാണത്രേ നാളികേരം. അഭിഷേകത്തിനുശേഷം നാളികേരം അഗ്നികണ്ഡത്തിൽ ഫോമിക്കുന്നു. സമാധിയടഞ്ഞ ഒരു ഭക്തന്റെ ശരീരം അഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ.

ഭക്തന്മാർ ശബരിമലയായ്ക്കപ്പറ്റി പല തത്വങ്ങളും പറയുന്നുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ഞാൻ വിവരിക്കുന്നില്ല. നിനക്ക് ഇപ്പോൾ അതൊന്നും മനസ്സിലാവുകയില്ല. പമ്പയിൽനിന്നും നാം അല്പം ഇങ്ങു കടന്നുപോയി, ഇനി നമുക്ക് പമ്പയിലേക്ക് ചെല്ലാം.

ദർശനം കഴിഞ്ഞ സ്വാമിഭക്തന്മാർ ക്ഷേത്രത്തിൽ പുറത്തുള്ള പലയിടങ്ങളിലും വഴിപാടുകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. വഴിപാടുകൾക്കുശേഷം അവർ നാട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങുന്നു.

നാനാഭേദങ്ങളിൽനിന്നും തീത്ഥാടകർ ഇവിടെ എത്തുന്നുണ്ട്. പല ഭാഷകൾ! പല വേഷങ്ങൾ! എല്ലാം ഇവിടെ ഒരു ചേരുന്നു. തിരിച്ചുള്ള യാത്ര അതിവേഗത്തിലാണ്.

ശബരിമലയാത്ര സുഖകരമെന്നതിന് ഇപ്പോൾ ചില പലതുകൾ രൂപപ്പെടുത്തിവരികയാണ്.

എഴുത്തു ചുരുക്കുന്നു. നിന്നെ സാമൂഹ്യപാഠം പഠിപ്പിക്കുന്ന സാറിന്റെ ഒരേഴുത്തു ഇന്നലെ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. നിന്നെ പറ്റി സാറിനു നല്ല മതിപ്പാണ്. കാരണം, സാമൂഹ്യപാഠത്തിലെ പാക്കങ്ങൾ മാത്രമല്ല മറ്റെ പൊതുവിഷയങ്ങളും നിനക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമെന്നുള്ളതുതന്നെ. ശേഷം അടുത്തതിൽ

എന്ന്,

വാത്സല്യപൂർവ്വം,

അപ്പൻ

ആ ര്

പനലൂർ,
3-1-68.

മധ്യ,

നിന്റെ എഴുത്തുകിട്ടി. വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷം. നീ ധാരാളം വായിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായി. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ഈ ശീലം നിനക്കുണ്ടായതു ഭാഗ്യംതന്നെ. വായനയിലൂടെ നിനക്ക് അറിവുണ്ടാകും. അറിവനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും കൂടി ചെയ്താൽ നീ ഒരു മഹാനായിത്തീരും. ഞാൻ ആനന്ദിക്കും.

പമ്പാനദി ത്രിവേണിയും കടന്നു പോവുകയാണ്. കതിച്ചു വാടിയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചും. ഇടയ്ക്കു കൂററൻ പാറകൾ അറയ്ക്കെത്തടഞ്ഞു നിറയ്ക്കും; വെൺമുത്തുകൾ വാരിവിതറിക്കൊണ്ടു് അറകൾ കടന്നുപോകും. മലയോരങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ചില വനവാസികളെ പമ്പ പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കാണികൾ, അരയന്മാർ, പളിയന്മാർ എന്നൊക്കെയാണ് അവരെ വിളിക്കുറുള്ളതു്. വൃക്ഷങ്ങൾക്കു് മുടിവച്ചതുപോലെ ചില മാടങ്ങൾ കാണാം. ഏറമാടങ്ങൾ, മച്ചാൻ, ഒടി, ആനമാടം എന്നെല്ലാം ഇവയ്ക്കു് പേരുകളുണ്ടു്. വനവാസികൾക്കു് അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ പോകാൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ രാത്രിയിൽ ഇതിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടും. ആഹാരം പാകംചെയ്യുന്നതിനും മറ്റും ഇതിൽ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മാടത്തിൽ മണ്ണു കഴച്ചു തിട്ടയുണ്ടാക്കി അതിലാണ് അടുപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു്.

ഇരുപതടിയോളം ഉയരത്തിൽവെച്ചു് മരംമുറിച്ച് അതിന്മേൽ മാടംകെട്ടുന്നു. ചാട്ടാനകൾ കൊമ്പു കുത്തിക്കളിക്കുന്നതും കടുവകൾ

ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടുന്നതുമെല്ലാം അവർക്ക് മാടത്തിൽ ഇരുന്നു കാണാം. വനവാസികളുടെ കുട്ടികൾ മലഞ്ചരിവുകളിൽ ഓടി നടക്കും. വനഭവതകൾ അവരെ രക്ഷിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

വനവാസികൾക്ക് അന്യരായ ആളുകളോട് വളരെ ബഹുമാനമാണ്. കള്ളവും ചതിയും ഒന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്പസ്വല്പമുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഭുഷ്ണജന്തുക്കളോട് കാണിക്കൂ. തേൻ, കോലരക്തം, കോലിഞ്ചി, ഇഞ്ചി മുതലായവ ശേഖരിക്കലാണ് ഇവരുടെ പ്രധാന തൊഴിൽ.

പമ്പ ശബരിമലയുടെ വടക്കുകിഴക്കുനിന്നും തെക്കോട്ടൊഴുകി, ചില പോഷകനദികളെയും ചേർത്ത് പെരുനാട്ടിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ വളവും തിരിവും അവർ കണ്ടുതുടങ്ങുകയാണ്. വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും വന്ന പമ്പ അതു കാണുമ്പോൾ ചിരിക്കുകയല്ലാതെത്തുചെയ്യും !

വടശ്ശേരിക്കരയെത്തുമ്പോൾ പമ്പയിൽ ഒരു പോഷകനദി വന്നുചേരുന്നു. അവിടെ ഒരു പാലമുണ്ട്. അതിനടുത്ത് ഒരു വാച്ചിംഗ് സ്റ്റേഷനുമുണ്ട്. വനവിഭവങ്ങൾ ആരും മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാതിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ സ്റ്റേഷൻ. റാന്നിയിൽ എത്തുന്നതാടുകൂടി പമ്പയ്ക്ക് പരപ്പുകൂടുന്നതായി കാണാം. ചേനൽക്കാലത്ത് പമ്പാതീരങ്ങൾ വലിയ മൈതാനങ്ങൾപോലെ പരന്നുകിടക്കും. അവിടെവെച്ച് പലഭാഗങ്ങളിലായി അനേകം മതസമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കാറുണ്ട്. ശബരിമല തീർത്ഥാടനം കഴിയുന്നതാടുകൂടിയാണ് ഇവിടെ ഹിന്ദുമത സമ്മേളനം നടക്കുന്നത്. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും ഹിന്ദുമതവിശ്വാസികൾ വന്നുചേരും.

ഓണക്കാലത്ത് ഇവിടെ ഒരു ചള്ളംകളി നടക്കുന്നു. ശ്രീനാരായണന്റെ ജന്മനക്ഷത്രമാണല്ലോ ചത്തരം അന്നാണ് ഇവിടെ

വളംകളി. ചതയാവളംകളിപ്പശേഖം ഒരുദിവസം കഴിയുമ്പോൾ ഉതുട്ടാതിയായി. അന്നാണ് ആറന്മുള വളംകളി. അതും പമ്പയിൽത്തന്നെയാണ്.

പമ്പാതീരങ്ങളിലെ കരിമ്പുകൃഷി പ്രധാനമാണ്. കരിമ്പുകൃഷി പറ്റിയ മണ്ണാണിത്. നെൽക്കൃഷി അത്ര നന്നല്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം ഇവിടെ കരിമ്പുകൃഷി ചെയ്യുന്നു. കരിമ്പു പൂക്കുന്ന കാലത്ത് കരിമ്പിൻ പൂക്കൾ നിരന്നു നിൽക്കുന്നതുകണ്ടാൽ അത് കൊച്ചൊരാൾക്കുമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കരിമ്പിനിടയിൽ ധാരാളം കുമ്പസാരം കടിയേറിപ്പാകുന്നുണ്ട്. കരിമ്പു മോഷ്ടിക്കാനാണ് ആ കള്ളന്മാർ അവിടെ കടന്നുകൂട്ടുന്നത്. കൃഷിക്കാർ കണ്ടാൽ അവരെക്കുളെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലും. റാന്നി, കോഴഞ്ചേരി, തിരുവല്ല എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം കരിമ്പുകൃഷി ധാരാളമുണ്ട്.

പമ്പയുടെ തീരങ്ങളിൽനിന്നും കരിമ്പു കയറിക്കൊണ്ടു് ഉഴക്കൻ വള്ളങ്ങൾ താഴോട്ടു പോകുന്നത് കാണേണ്ട കാഴ്ചതന്നെ. പല വലിപ്പത്തിലുള്ള വള്ളങ്ങളുണ്ട്. ഒരു ലാറിയിൽക്കൊള്ളുന്നത്ര കരിമ്പു് സാധാരണ വള്ളങ്ങളിൽക്കൊള്ളും. വള്ളങ്ങളിൽ കൂടെ ചങ്ങലകൾ ഇട്ടാണ് കരിമ്പടക്കുന്നത്. വളരെ ഉയരത്തിൽ അടുക്കും. അടുക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടുവശത്തും ആറുനിന്നു് ചങ്ങലകളുടെ അറ്റങ്ങൾ ബലമായിപ്പിടിച്ച് യോജിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മൂന്നുനാലു ചങ്ങലകൾകൊണ്ടു് കെട്ടിക്കഴിയുമ്പോൾ യാത്രയ്ക്കു തയ്യാറായിക്കഴിയും. പിന്നെ പതുക്കെപ്പതുക്കെ പമ്പയിലൂടെ നിങ്ങളിത്തടങ്ങും. ഒരു ഗജവിരന്റെ ഗാർഭീര്യത്തോടെ യായിരിക്കും. പോക്ക്. ഉന്നിവിടാൻ രണ്ടറ്റത്തും രണ്ടാളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഈ പോക്ക് എവിടംവരെയാണെന്നു് നിനക്കു് അറിയാമോ? പമ്പാ റിവർ ഫാക്ടറിയിലേയ്ക്കാണ്. അവിടെ പഞ്ചസാര

നീർമ്മിക്കുന്നു. പഞ്ചസാരമില്ലെന്നു കേട്ടപ്പോൾ നിന്റെ നാക്കിലും ഒരു വള്ളം വിടാൻ വകയുണ്ടായിക്കാണമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. തിരുവല്ലയ്ക്കടുത്തുള്ള “പുളിക്കീഴ്” എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഈ ഫാക്ടറി. പമ്പാതീരത്തിൽനിന്ന് കുറച്ചുകലമേയുള്ള പുളിക്കീഴിലേയ്ക്കു്.

റാന്നിയിലൂടെ കരിമ്പുവള്ളങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്ന കാഴ്ചയെപ്പറ്റിയാണല്ലോ ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. ഇവിടെ മറ്റൊരു വള്ളങ്ങളും കാണാം. കച്ചവടത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന കെട്ടുവള്ളങ്ങളാണവയിൽ പ്രധാനം. ഈ വള്ളങ്ങൾ ആലപ്പുഴക്കുമ്പോളത്തിലുള്ള ചരക്കുകളുമായിവരും. അതു വിറ്റു് കരുമുളക്, ഇഞ്ചി, കൊപ്രാ തുടങ്ങിയവ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു് തിരിച്ചുപോകും. ഇത്തരം വള്ളങ്ങൾക്കു് പന്നകവള്ളങ്ങൾ എന്നും പറയാറുണ്ടു്. വള്ളത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയ്ക്കാണ് പന്നകം എന്നു പറയുന്നതു്. പന്നകം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണു് പന്നകവള്ളങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതു്. മഴപെയ്താൽ ഇതിനകം നനയുകയില്ല. അതിൽ ഒരു യാത്രചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ടായിരിക്കും നിനക്കു്. അനേകം മൈൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഈ യാത്ര മുഷിപ്പുനായിത്തോന്നും. പമ്പയിൽ അൻപതുമൈലോളം ഇതുപോലുള്ള ഗതാഗതം നടക്കുന്നുണ്ടു്. ബോട്ടുകളും കുറവല്ല പമ്പയിൽ.

റാന്നി കഴിഞ്ഞു് അയിരൂർ എന്നൊരുസ്ഥലമുണ്ടു്. ഇവിടെ പമ്പാതീരത്തു് പുതിയാവു് ക്ഷേത്രം എന്നൊരു ദേവാലയം ഉണ്ടു്. പുതിയകാവു് എന്നു പറഞ്ഞതാണു് “പുതിയാവു്” എന്നായതു്. മനോഹരമായ ഒരു കാവു് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും അതിന്റെ ഭംഗിക്കു് കുറവുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇവിടുത്തെ വൃക്ഷങ്ങളിൽ തുടിക്കിടക്കുന്ന വാവലുകൾ ഇവിടെ നല്ല ഒരു കാഴ്ചയാണു്. ഇവററുകൾ പക്ഷികളാണോ മൃഗങ്ങളാണോ എന്നു പറയാൻ പ്രയാസംതോന്നുന്നു. പക്ഷിക്കു് പല്ലുണ്ടോ? മൃഗങ്ങൾക്കു് ചിറകുണ്ടോ? വാവലിനു് ഇതെല്ലാമുണ്ടു്. പിന്നെ ഇവരെ

ഏതു കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. നിന്നോടാരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ പക്ഷിയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളൂ. പക്ഷം ഉള്ളതിനെ പക്ഷി എന്നു പറയുന്നു. പക്ഷം എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചിറകെന്നർത്ഥമുണ്ട്. വാവലിന് ചിറകുണ്ട്. എന്ന് ഒരു ന്യായവും പറയാം. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് മൃഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നു.

വാവലുകളെക്കൊണ്ട് ഈ ക്ഷേത്രത്തിന് നല്ല ഒരു വരുമാനമുണ്ടെന്നറിയുന്നു. അവരുകൾ ഞാൻ കിടക്കുന്ന മരങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ രാവിലെ ചെന്നുനോക്കിയാൽ നമുക്ക് അതുതന്നെ തോന്നാം. പാക്ക്, പുനയ്ക്ക, കശുവണ്ടി മുതലായവകൊണ്ട് തറ മൂടിക്കിടക്കും. കശുവണ്ടിയുടെ കാലമായാൽ കൂടുതലും കശുവണ്ടിയായിരിക്കും. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ചുമതലക്കാർ അതു വാരിയെടുക്കാനുള്ള അവകാശം ലേലം വിളിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. കൂടുതൽ തുക വിളിക്കുന്ന ആൾക്കായിരിക്കും അവകാശം കിട്ടുന്നത്.

പതിയാവു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മറുകരയ്ക്കാണ് കാട്ടൂർമഠം. ആറന്മുള ക്ഷേത്രവുമായി ഈ മഠത്തിന് ചില കടപ്പാടുകൾ ഉള്ളതായിക്കാണുന്നു. പണ്ട് കാട്ടൂർമഠത്തിൽ ഒരു ഭക്ത ബ്രാഹ്മണൻ ഉണ്ടായിരുന്നത്രേ. ഏകാദശീവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പതിവുകാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ദിവസം ആഹാരം കഴിക്കുകയില്ല. വ്രതത്തിനുശേഷം കഴിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആഹാരത്തിന് 'പാരണ' എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. പാരണ വീടുമ്പോൾ ഒരതിഥിക്കും കൂടി ആഹാരം കൊടുക്കണമെന്നുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണൻ ഈ പതിവും ആചരിച്ചിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഏകാദശീവ്രതം ഉത്രാടത്തു നാൾ ആയിരുന്നു. പിറ്റേദിവസം തിരുവാണമാണല്ലോ. തിരുവാണദിവസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു പാരണ വീടേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി ആഹാരം കഴിക്കുന്നതിന് അതിഥികളാരും അന്നു വന്നില്ല. തിരുവാണദിവസം ഒരു അന്യ

വീട്ടിൽ സഭ്യയുണ്ണാൻ പോകുന്നതാരാണ്? അദ്ദേഹം വിഷമിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ബ്രാഹ്മണബാലൻ വന്നു ചേർന്നു. ആ ബാലനുമായി അദ്ദേഹം ആഹാരം കഴിച്ചു. ബാലൻ ആഹാരം കഴിഞ്ഞ് സന്തുഷ്ടനായി എഴുന്നേറ്റുപോയി. ആഹാരത്തിനുശേഷം ബ്രാഹ്മണൻ എഴുന്നേറ്റുനോക്കിയപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണബാലനെക്കണ്ടില്ല. ബ്രാഹ്മണൻ വലിയ അതൃപ്തനായി. ആ ബാലൻ ആറന്മുള ഭഗവാനായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് സ്വപ്നഭഗ്നം ഉണ്ടായത്രേ.

അതിനുശേഷം ഭക്തബ്രാഹ്മണൻ ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണദിവസം, ഒരു സഭ്യയുപേണ്ട വട്ടങ്ങളെല്ലാം ആറന്മുളക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തിച്ചു തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം വാർദ്ധക്യംകൊണ്ട് ക്ഷീണിച്ചു. പതിവ് മുടങ്ങിപ്പോകുമോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ഭയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ പതിവ് ഇന്നും മുടങ്ങാതെ നടന്നുവരുന്നു. ആ ഭക്തബ്രാഹ്മണൻ ചരമം പ്രാപിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ അനേകം വർഷങ്ങളായത്രേ. ഇപ്പോഴും ചിങ്ങമാസത്തിലെ തിരുവോണദിവസം വെളുത്ത മുമ്പ് കാട്ടൂർമഠത്തിലെ വള്ളം പമ്പയിലൂടെ നീങ്ങിത്തുടങ്ങും. ഈ വള്ളത്തെ “ഓണത്താണി”യെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. കരക്കാരുടെ വള്ളങ്ങൾ ഈ വള്ളത്തെ അകമ്പടി സേവിക്കും. അകമ്പടിസേവിക്കാൻ അവസരം കിട്ടുന്നത് കരക്കാർക്ക് വലിയ സന്തോഷമാണ്.

ചെറുകോൽപ്പുഴയും കഴിഞ്ഞ് പമ്പ നീങ്ങുകയാണ്. ഇവിടം മുതൽ പമ്പയുടെ ഗാർഭീര്യം അല്പംകൂടി വർദ്ധിക്കുന്നു. നല്ല ചന്തമുള്ള മണൽപ്പുരപ്പുകളാണ് തീരങ്ങളിൽ. ഇവിടെയും ഒരു ഹിന്ദുമഹാസമ്മേളനം നടന്നുവരുന്നു. പലദിവസങ്ങളോളം സമ്മേളനം നീണ്ടുനിൽക്കും മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെ വാഗ്ദീപ്തിയും പമ്പയെ സന്തോഷിപ്പിക്കും.

പമ്പാനദി കോഴഞ്ചേരിയും കടന്നു പോവുകയാണ്. അവിടെയുമുണ്ട് പമ്പയിൽ ഒരുവലിയ പാലം. പമ്പ എത്ര

ക്ഷമയുള്ളവളാണെന്നു നോക്കൂ ! ഇതുപോലെ എത്ര സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ച് അവളെ നാം മറികടക്കുന്നു. മനുഷ്യരും അവരുടെ പല തരത്തിലുള്ള വാഹനങ്ങളുമെല്ലാം രാപ്പകലില്ലാതെ പാലങ്ങളിലൂടെ കടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

ഈ പാലത്തിനടുത്താണ് പ്രസിദ്ധമായ മാരാമൺ കൺ വൻഷൻ നടക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുമത സമ്മേളനമാണിത്. ലോക പ്രസിദ്ധരായ പല മതപണ്ഡിതന്മാരും ഇതിൽ പങ്കെടുക്കും. ഞങ്ങളുക്കാരായിരിക്കും ഏറിയ പങ്കും. അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലാണെന്നു് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പട്ടുകുററൻ പന്തലിൽ വച്ചായിരിക്കും ഈ സമ്മേളനം നടക്കുന്നത്.

ഇതിനടുത്തു് പമ്പാതിരത്തു് പഴയപള്ളി എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഒരുപള്ളിയുണ്ടു്. ഈ പള്ളിയിൽ ഒരു പട്ടുകുററൻ മണിയുണ്ടായിരുന്നത്രേ. രണ്ടു മൂന്നാൾ ചേന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അതു പൊക്കിയെടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. അതിഗംഭീരമായിരുന്നത്രേ അതിന്റെ മുഴക്കം. എന്നാൽ അതൊരത്തൻ വന്നു തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞു. ആ കള്ളൻ ആരാണെന്നറിയാൻ നിനക്കു ഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കും. നമുക്കു് കണ്ടുപിടിക്കാം. അടുത്തകത്തിൽ ആകട്ടെ.

കത്തു ചുരുക്കുകയാണ്. എനിക്ക് നാളെ ഒരു സാഹിത്യ സമാജത്തിൽ പ്രസംഗിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അതിനു് അല്പം വായിക്കാനുണ്ടു്.

നിന്റെ കഴിഞ്ഞ കത്തിൽ ഗീതയെപ്പറ്റി ഒന്നും എഴുതിയിരുന്നില്ല. അവളുടെ തുളച്ചുപാട്ടവും കൊഞ്ചിക്കഴയലുമെല്ലാം ഞാൻ ഓക്കുന്നു. നീ അവളെ കരയിക്കരുതു്..

എന്നു്,

വാത്സല്യപൂർവ്വം

അച്ഛൻ.

എഴു

പനലൂർ,
12-1-'68

പ്രിയപ്പെട്ട മധു,

ഞാൻ അയയ്ക്കുന്ന കത്തുകളെല്ലാം വായിച്ചതിനു ശേഷം നീ സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പറയത്തക്കവിശേഷങ്ങളൊന്നും ഇവിടെയോ വീട്ടിലോ ഇല്ല. പമ്പയുടെ ശേഷംഭാഗത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ വിവരിച്ചു തുടങ്ങുകയാണ്. ആഴവും വീതിയും വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു പമ്പയ്ക്ക്. ഇപ്പോൾ അവർക്ക് ചാട്ടവും തകർപ്പുമാണുമില്ല.

കാര്യഗൗരവമുള്ള ഒരു യുവാവിയെപ്പോലെ കടന്നു പോകുന്നു പമ്പ. അങ്ങനെ ആറന്മുള ക്ഷേത്രത്തോടടുക്കുകയാണ്. ആറന്മുള ക്ഷേത്രത്തിലെ മണി മുഴക്കം ഇപ്പോൾ അവർക്ക് ഭംഗിയായി കേൾക്കാം. കഴിഞ്ഞ ഒരേഴുത്തിൽ മാറാമൺ പഴയ പള്ളിയിലെ ഒരു മണിയെപ്പറ്റി ഞാൻ എഴുതിയിരുന്നു. അതു തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ കള്ളനെപ്പറ്റിപ്പറയാമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ? ആറന്മുള ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കാണ് അതുകൊണ്ടുവന്നത്. ആറന്മുള ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് അങ്ങനെ ഒരു മണിതട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നതെന്തിനാണെന്നായിരിക്കും നീ ആലോചിക്കുന്നത്. സംഭവം ഇങ്ങനെ പറയപ്പെടുന്നു.

ആറന്മുള ക്ഷേത്രത്തിൽ ബാലകൃഷ്ണൻ എന്ന പേരുള്ള ഒരാനയുണ്ടായിരുന്നു. അവനായിരുന്നത്രേ ഈ അക്രമം കാണിച്ചത്. ആനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ഭീമനായിരുന്നു ബാലകൃഷ്ണൻ. ഉത്സവത്തിന് ആറന്മുള ക്ഷേത്രത്തിൽ അടങ്കം ആനകളുടെ എഴുന്നള്ളത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കും. എഴുന്നള്ളത്തിനു നിരന്നു നിൽക്കുന്ന

ആനകളിൽ ചിലത് വിതൃതിത്തരങ്ങൾ കാണിക്കും. അവരെ യെല്ലാം മര്യാദയ്ക്ക് നിർത്തുന്നത് ബാലകൃഷ്ണനായിരിക്കും. അവന്റെ വലിയ കൊമ്പുകൾ കണ്ടാൽ ആരും നോക്കിനിന്നുപോകും. കാഴ്ചയിൽ ഭയങ്കരനായിരുന്നെങ്കിലും മര്യാദക്കാരനായിരുന്നു ബാലകൃഷ്ണൻ.

ഒരു ദിവസം നേരം നന്നേ പലന്നില്ല. ബാലകൃഷ്ണന്റെ ഭാര്യ മാറി. അവൻ രണ്ടുമൂന്നുലാറി, ചങ്ങല പൊട്ടിക്കാൻ പിടിച്ചു. ചങ്ങല പൊട്ടിയില്ല. അവൻ ദേഷ്യമായി. ബലമായിപ്പിടിച്ചു. ചങ്ങല പൊട്ടി. ആളുകൾ പേടിച്ചുവിറച്ചു. ബാലകൃഷ്ണൻ ഓടി. അറിഞ്ഞവരെല്ലാം ഓടിമുട്ടിച്ചു. ചിലർ ആനക്കാരെ വിളിച്ചു കൂവി. ആനക്കാരും അവരുന്നപോയി. ബാലകൃഷ്ണൻ പമ്പയിലിറങ്ങി മേലോട്ടോടി. ബാലകൃഷ്ണൻ ഭ്രാന്തി ഉകിയെന്ന് ആളുകൾ പറഞ്ഞു. അവൻ പള്ളിയിൽച്ചെന്ന് മണിയിൽ എത്തിപ്പിടിച്ചു. ചങ്ങലകൊണ്ടു കെട്ടിയിരുന്ന മണി ബാലകൃഷ്ണന്റെ തുവ്വിക്കൈയിലായി. മണിയുംകൊണ്ട് അവൻ തിരിച്ചുനടന്നു. വാൽ നാട്ടിലെങ്ങും പരന്നു. ആളുകൾ ഒളിച്ചുനിന്ന് ബാലകൃഷ്ണന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കു നോക്കി. എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ബാലകൃഷ്ണൻ മണി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു വാലും മുഴുറി ഓടുകയാണ്. ഭൂമി കലങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോയത്രേ അവന്റെ ഓട്ടംമൂലം. ബാലകൃഷ്ണൻ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തിരുമുഖിലെത്തി. ആനക്കാർ അല്പനേരം പേടിച്ചുനിന്നു. അവൻ ആനക്കാരെ ആംഗ്യം കാണിച്ചുവിളിച്ചു. അവർ പേടിച്ചു പേടിച്ചു അടുത്തുചെന്നു. ബാലകൃഷ്ണൻ മണിയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു. അവൻ കാണിക്കുന്നതെല്ലാം ഭ്രാന്താണെന്ന് ചിലർ വിശ്വസിച്ചു. ഒരു ശാന്തിക്കാരൻ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. അവന്റെ കൈയിൽനിന്നും മണി വാങ്ങിച്ച് അവൻ കാണിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു കെട്ടാൻ ശാന്തിക്കാരൻ പറഞ്ഞു. ആനക്കാർ അപ്രകാരം ചെയ്തു. മണികെട്ടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണൻ അവനെക്കെട്ടുന്ന സ്ഥാനത്തുചെന്നു നിന്നുവത്രേ. അപ്പോൾ അവൻ ശാന്തനായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള

വർ ഈ സംഭവം ഭഗവാന്റെ മായാവിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനു മുമ്പിൽ ബാലകൃഷ്ണൻ കെട്ടിയമണി ഇപ്പോഴുമുണ്ട്.

കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ആനന്ദക്ഷേത്രം. ശ്രീകൃഷ്ണനെ പാതംസാരമിരൂപത്തിലാണ് ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നത്. പമ്പാതീരത്തുള്ള മനോഹരമായ ഒരു കുന്നിനുമുകളിൽ ഈ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ചിങ്ങമാസത്തിൽ ഉത്രിട്ടാതിദിവസം ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള പമ്പയിൽ നടക്കുന്ന വള്ളംകളി വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്.

ആനന്ദ വള്ളംകളി കാണുന്നതിന് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകൾ അവിടെയെത്താറുണ്ട്. ആനന്ദംകൊണ്ട് മതിമറന്നുപോകുന്ന ഇതുപോലുള്ള കാഴ്ചകൾ വളരെക്കുറവാണ്. മുണ്ടൻവള്ളങ്ങൾ നിരന്നുനിൽക്കുന്ന കാഴ്ചതന്നെ വളരെ മനോഹരമാണ്. കളിക്കുപയോഗിക്കുന്ന വള്ളത്തിന്റെ ഒരറ്റത്തിന് മുണ്ടെന്നും മറ്റൊരറ്റത്തിന് അമരമെന്നും പറയുന്നു. നെറ്റിപ്പട്ടവും സ്വർണ്ണക്കുമിളകളുംവെച്ച് വള്ളത്തിന്റെ അഭരം ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ചിരിക്കും. പത്തിരുപതടി ഉയരംവരും അമരത്തിന്. അമരം പിടിക്കുന്നവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന നയമ്പിന് “അടനയംവെ”ന്നാണ് പറയുന്നത്. മറ്റുനയംമ്പുകളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂറ്റൻ നയംമ്പുകളായിരിക്കും “അടനയംമ്പുകൾ.” വള്ളം തുഴയുന്നവർ രണ്ടുവരിയായാണ് ഇരിക്കുന്നത്. മദ്ധ്യത്ത് പാടുപാടി മറ്റുള്ളവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ആളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവരെ “നിലയാളുകൾ” എന്നാണ് പറയുന്നത്. പ്രത്യേകതരം പാട്ടാണ് വള്ളംകളിക്കാർ പാടുന്നത്. വഞ്ചിപ്പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായതുതന്നെ ഇവരിൽനിന്നാണെന്നു പറയാം. പമ്പയിലെ കുഞ്ഞാളുക്കുളം വകുന്ന്മാറിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ അനേകം വള്ളങ്ങൾ നിരന്നുനിന്നു നിൽക്കുന്നതു കാണാൻ എന്തു ഭംഗിയായിരിക്കും!

ഇവിടുത്തെ വഴിപാടുകളിൽ പ്രധാനമാണ് പത്തു സഭ്യ. ഈ സഭ്യയിൽ എല്ലാ വിഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഉണ്ണുന്ന വരുടെ അഭിപ്രായമറിഞ്ഞ് വിളമ്പുകാർ കലവറക്കാരൻ അറിയിപ്പുകൊടുക്കും. വിഭവങ്ങൾ ചടങ്ങനുസരിച്ചുവേണം പന്തിയിൽ വരാൻ കലവറക്കാരൻ ഓരോരോവിഭവത്തിന്റേയും പേര് വിളിച്ചു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പരിചയമുള്ള കലവറക്കാരൻ വിഭവങ്ങൾ ഓരോന്നും കൊടുക്കേണ്ടതിന്റെ മുറയെപ്പറ്റി നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും. പരിപ്പ് കൊടുത്തതിനുശേഷം പപ്പടം കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് അയാൾക്കറിയാം. പപ്പടം കൊടുക്കേണ്ട സമയമാകുമ്പോൾ കലവറക്കാരൻ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചുചോദിക്കും.

“വലു-വലു-വലു-ആനപ്പപ്പടമേ.....യ”

ഉടനെ വിളമ്പുകാരൻ അനുവാദം കൊടുത്തുകൊണ്ട് “ഓം.....അതുകൊണ്ടുവാ-അതുകൊണ്ടുവാ” എന്നു പല പ്രാവശ്യം പറയുന്നു. പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് പന്തിയിൽ പപ്പടം വന്നുകൊള്ളും. അങ്ങനെ ഓരോന്നും.

വള്ളംകളിക്കാക്ക് വെറിലനൽകി ബഹുമാനിക്കുന്ന പതിവും അവിടെയുണ്ട്.

ആറന്മുളക്കുരുത്തിനടുത്തുതന്നെ അജ്ജനനേയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രതിഷ്ഠ അല്പം താണസ്ഥലത്താണ്. അജ്ജനൻ ആറന്മുള കുരുത്തിൽ വന്നിരുന്നുവെന്ന് ഭരതേരിയുമാണ്. ആറന്മുളകൾ ചേർത്തുവെച്ചുകെട്ടിയ ഒരു ചെങ്ങാടത്തിൽ ആയിരുന്നത്രേ അജ്ജനൻ അവിടെ വന്നത്. ആറന്മുളയെന്ന് ഈ സ്ഥലത്തിന് പേരുണ്ടായത് അതുകൊണ്ടാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ആറന്മുളക്കണ്ണാടിയെന്ന് നീ കേട്ടിരിക്കാൻ ഇതാണ്. ആറന്മുളക്കണ്ണാടി പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇത് ഒരുതരം ലോഹക്ക

ണ്ണാടിയാണു്. വെളുത്തീയവും ചെമ്പും മറ്റും ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്ന
 ഓടുകൊണ്ടാണു് ഈ കണ്ണാടി നിർമ്മിക്കുന്നതു്. കണ്ണാടിനി-
 ൾമ്മിക്കാൻ വിശേഷപ്പെട്ട ഓടാണു് ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ഓടു്
 ഭംഗിയായി മിനുസംവരുത്തുമ്പോൾ അതിൽ മുഖം കാണാൻ
 കഴിയും. ഇതു് ഇവിടെ ഒരു പ്രധാന കുടിൽവ്യവസായമായി
 രുന്നു.

തൽക്കാലം ഞാൻ എഴുത്തു നിർത്തുകയാണു്. അവിടെ
 എല്ലാവർക്കും സുഖംതന്നെയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ശേഷം അടു-
 തത്തിൽ.

എന്നു്,
 വാത്സല്യപൂർവ്വം
 അച്ഛൻ.

എട്ട്

പുനലൂർ,

20-1-'68.

മധു,

കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. അവിടെ എല്ലാവർക്കും സുഖമാണ്. നിനക്കെഴുത്തയയ്ക്കുന്നതുപോലെ സൂരി മോനും എഴുത്തയയ്ക്കാത്തതിൽ അവൻ പരിഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഡാമിങ്ങ്റയും വനങ്ങളുടേയും കുറെ പടങ്ങൾ അവ നയച്ചുകൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവൻ അതിൽ സന്തോഷിക്കും. ഇനി നമുക്ക് പമ്പയിലേക്ക് ചെല്ലാം.

പമ്പ തിരുവല്ലാ കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു തല യെടുപ്പിന് വകയുണ്ട്. പമ്പയുടെ പേരിൽത്തന്നെയാണല്ലോ അവിടെയുള്ള പഞ്ചസാര ഫാക്ടറി. അതാണവളുടെ തലയെടുപ്പിനു കാരണം. അവർ ഫാക്ടറിക്ക് പമ്പയുടെ പേരുകൾക്കിടയിൽ ഖണ്ഡമാനിച്ചതു നന്നായി. അങ്ങനെ ഒരു ഖണ്ഡമാനിക്കു അവർ അർഹരാണ്.

തിരുവല്ലാ കഴിഞ്ഞു പമ്പ നിരണം, പരുമല എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്നാണ് പോകുന്നത്. നിരണം കവികൾ എന്നു പ്രസിദ്ധരായ ചില കവികൾ നിരണത്തു ജീവിച്ചിരുന്നു. അന്ന് മലയാള ഭാഷയിൽ കവിതയെഴുതാൻ കവികൾ മിനക്കെട്ടിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതത്തിലായിരുന്നു എല്ലാവരും കവിത എഴുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ നിരണം കവികൾ അന്ന് മലയാളത്തിലാണ് കവിത എഴുതിയിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവരെ നാം എന്നും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

നിരണത്തു് ഒരു പള്ളിയുണ്ടു്. വളരെ പ്രസിദ്ധമാണു് നിരണം പള്ളി. ഭക്തജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് അതു പമ്പാതീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

പമ്പാനദി ചെങ്ങന്നൂരിൽ എത്തിക്കുഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചെങ്കുന്ന്, ഉൾ, എന്നീ പദങ്ങളാണു് ചെങ്ങന്നൂർ എന്ന രൂപം മാറിയിരിക്കുന്നതു്. ചെറിയ ചെറിയ കുന്നുകളും മൈതാനങ്ങളും കൊണ്ടു് ഈ സ്ഥലം മനോഹരമാണു്. പമ്പയ്ക്കടുത്താണു് ചെങ്ങന്നൂർ പട്ടണം. പട്ടണത്തിന്നു നടുക്കു് ചെങ്ങന്നൂർ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ചെങ്ങന്നൂർ ക്ഷേത്രത്തെക്കുറിപ്പു് അനേകം ഐതിഹ്യങ്ങളുണ്ടു്. ഭക്ഷിണകൈലാസം എന്ന കീർത്തി ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ ശിവനേയും പാർവ്വതിയേയും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തെപ്പറ്റി ജുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ ചിലതുമാത്രം ചുരുക്കിപ്പറയാം.

അഗസ്ത്യന്റെ പേരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു് ചെങ്ങന്നൂർ ക്ഷേത്രത്തിന്നു് ഒരു കഥയുണ്ടു്. തപശ്ശുകതികൊണ്ടു് പൂതാപശാലിയാ യിരുന്നു അഗസ്ത്യൻ. അഗം എന്നു പറഞ്ഞാൽ പർവ്വതം എന്നർത്ഥം. ഒരിക്കൽ ഒരു അഗത്തെ ഇദ്ദേഹം തലകുനീപ്പിച്ചുവത്രേ അഗത്തെ തലകുനീപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അഗസ്ത്യൻ എന്നു് പേരുണ്ടായെന്നു പറയുന്നു. ഇദ്ദേഹം ധ്യാനിച്ചാൽ എത്ര ദേവനും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

ശിവനും പാർവ്വതിയുമായുള്ള വിവാഹം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ കൈലാസത്തു് വലിയ തിരക്കായി. കൈലാസം താണു പോകുമോ എന്നു് പലരും സംശയിച്ചതുടങ്ങി. അഗസ്ത്യനും സംശയമായി. കൈലാസത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ശിവനേയും പാർവ്വതിയേയും അവിടെനിന്നു് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു മാറ്റുന്നതു കൊള്ളാമെന്നു് അഗസ്ത്യൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നിട്ടു് അഗസ്ത്യൻ ചെങ്ങന്നൂർ വന്നിരുന്നു ശിവനെ ധ്യാനിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ശിവനും പാർവ്വതിയും ഒരുമിച്ചുചെന്നു് മഹർഷിക്ക് ഭംഗം നൽകി.

അതിനുശേഷം ശിവനും പാർവ്വതിയും ചെങ്ങന്നൂരിൽ സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങിയത്രേ. അവരെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ ജലിയ ഉത്സവം നടത്തിയെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴും ചെങ്ങന്നൂരിൽ വലിയ തോതിൽ ഉത്സവം നടന്നുവരുന്നു. ഇവിടുത്തെ ഭഗവതി പ്രതിഷ്ഠയോടു് ബന്ധപ്പെട്ട് പല അത്ഭുതകഥകളും കേൾക്കാറുണ്ട്.

ചെങ്ങന്നൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ കൂത്തമ്പലം അത്ഭുതകരമായ രീതിയിൽ നിർമ്മിച്ചതാണ്. അതിന്റെ തറ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ അവിടെ കാണാനുള്ളൂ. അതിന്റെ തുണുകളിൽ നിന്നും നിലത്തു് നിഴൽ പതിയുകയില്ലായിരുന്നത്രേ. ചെങ്ങന്നൂർ ക്ഷേത്രം പണിഞ്ഞതു് പ്രസിദ്ധനായ ഉണിയന്തർ പെരുന്തച്ചനായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. വടക്കുനിന്നും പമ്പയിലൂടെ തോണി വഴിയായിരുന്നുവത്രേ പെരുന്തച്ചൻ വന്നതു്. ചെങ്ങന്നൂരിനടുത്തു വന്നപ്പോൾ അവിടെ ബ്രാഹ്മണർ കൂടുതൽ പാർക്കുന്ന സ്ഥലമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. തുളസി, മാവില, ദർഭ മുതലായവകൊണ്ട് പമ്പാനദി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി പെരുന്തച്ചൻ കണ്ടു. ബ്രാഹ്മണർ യാഗം കഴിക്കുന്നതിന്റെ അംശിച്ചുമാണെന്നെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയത്രേ. പെരുന്തച്ചൻ ബ്രാഹ്മണവിരോധിയായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണക്കു ഭോഷം വരുന്ന വിദ്യകൾ അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രം പണിയിൽ കാണിച്ചുപോലും. ബ്രാഹ്മണക്കു ജപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു മണ്ഡപം ശിവപ്രതിഷ്ഠക്കു മുമ്പിലുണ്ട്. ദേവനെ തൊഴാൻ സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ അതു താഴ്ത്തിയുണ്ണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കിഴക്കോട്ടു് ദർശനം അടുത്തുകൊണ്ടു് നാടുശാലയും നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെക്കാലം ഈ ക്ഷേത്രം അപൂർണ്ണമായിക്കിടന്നിരുന്നുവെന്നും അറിയുന്നു. അടുത്തകാലത്തു് ഇവിടെ സ്വപൂർണ്ണക്കൊടിമരവും ഗോപുരവും നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഇന്നു ക്കുന്നതു്.

പഞ്ചാനന്ദി കായലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കൈവഴി കളായിപ്പിരിയുന്നു. എടുത്തായിലൂടെയാണ് അവർ കടന്നുപോകുന്നത്. നിരന്നപ്രദേശമാണ് എടുത്താ. നെൽപ്പാടങ്ങൾക്കു നടുവിൽ ചെറിയ ചെറിയ തുരുത്തുകൾ അവിടെക്കാണാം. തുരുത്തുകളിലാണ് ജനങ്ങൾ പാർക്കുന്നത്. എടുത്തായിൽ ഒരു പള്ളിയുണ്ട്. ഗീവർഗ്ഗീസ് പണ്ഡിതന്റെ നാമത്തിലാണ് ആ പള്ളി. എല്ലാവർഷവും മേടമാസത്തിലാണ് പള്ളിയിലെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷം. ആഘോഷദിവസം ഇവിടുത്തെക്കരിമരുന്ന പ്രയോഗം പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ ആകാശത്തു് പല നിറത്തിലുള്ള അമിട്ടുകൾ പൊട്ടി വിതറുന്നു. എന്തൊരു ഭംഗമായിരിക്കും അതു കാണാൻ.

പമ്പ അവിടം കഴിഞ്ഞു് വീയപുരത്തു് എത്തുന്നു. ഇവിടെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു തടി ഡിപ്പോയുണ്ട്. ലക്ഷക്കണക്കിന് കൂറ്റൻ തടികൾ നിരത്തിയിട്ടിരിക്കുന്നത് നല്ല ഒരു കാഴ്ചയാണ്. അതിൽ നല്ല ഭരഭാഗം പമ്പയിലൂടെ യാത്രചെയ്തു വന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇതിനടുത്തുവെച്ചാണ് അച്ചൻകോവിലാർ പമ്പയിൽ ചേരുന്നത്.

അച്ചൻ കോവിലാർ ചേരുന്നതാടുക്രി പമ്പയുടെ ഗാർഭീര്യം തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തുടൻ് പമ്പ കട്ടനാട്ടു് എത്തുകയാണ്. അന്തമില്ലാതെ പരന്നു കിടക്കുന്ന നെൽപ്പാടങ്ങളാണ് രണ്ടു വശവും. പമ്പയുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം കണ്ടിട്ടുള്ളവർ ഈ സ്ഥാനം കാണുമ്പോൾ പലതും ചിന്തിച്ചു പോകും. സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു് അയ്യായിരത്തിൽ പരം അടി ഉയരത്തിൽനിന്നും തുടങ്ങിയ യാത്രയാണിതു്. എന്തെല്ലാം കണ്ടു. എന്തെല്ലാം കേട്ടു! എത്തിയിരിക്കുന്നതാ? ആകാശം കണ്ണാടിനോക്കുന്നതിവിടെയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്ന സ്ഥലത്തു്. എവിടെ നോക്കിയാലും പാടങ്ങൾ; എവിടെ നോക്കിയാലും ജലപ്പരപ്പു്.

കേരളത്തിന്റെ നെല്ലറയാണ് കട്ടനാട്. ഞാറുകൾ നാമ്പെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അന്നന്തമായ കട്ടനാടൻ പാടം പച്ചപ്പട്ടു വിരിച്ചുപോലെ മനോഹരമാകും. കൊയ്ത്തുകാലമാകുമ്പോൾ പൊൻകുതിർക്കലുകളും തലോടിക്കൊണ്ടു കടൽക്കാരം കടന്നുപോകും. കതിരിലൂടെ പുഞ്ചിരിതുകിക്കൊണ്ടു അവ ഗുണം വച്ചുതുടങ്ങും. ആ ഗുണത്തിനാവശ്യമുള്ള സംഗീതം അതു കാണുന്നവരുടെ ചുണ്ടിൽ തനിയേ വന്നുകൊള്ളും. അരിവായ്ക്കും നെൽക്കുതിരും പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന കട്ടനാടൻ കർഷകത്തൊഴിലാളിയെ നാം ഒരിക്കൽക്കണ്ടാൽ മറക്കുകയില്ല. അവരാണ് നമ്മെ തീറ്റിപ്പോരുന്നത്. കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞാൽ പാടംവെള്ളത്തിനടിയിലാകും. അതാണ് പതിവ്. അപ്പോൾ കട്ടനാടൻ പാടംതിരയില്ലാത്ത ഒരു മഹാസമുദ്രമാണെന്നു തോന്നും.

കട്ടനാടിനെ സമ്പൽസമൃദ്ധമാക്കുന്നതു പമ്പയാണ്. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ വെള്ളപ്പൊക്കമൂലം ചില്ലായ്മപ്രദവുമാകാറുണ്ട്. അതിൽ നിന്ന് നെൽപ്പാടങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഇവിടെ തോട്ടപ്പള്ളി എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു ചീപ്പ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നും നെൽപ്പാടങ്ങളിൽ ഉപ്പ് വെള്ളം കയറാതിരിക്കുന്നതിനും ഈ ചീപ്പ് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഇനി പമ്പ അവളുടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുകയാണ്; വേമ്പനാട്ടുകായലിലേയ്ക്കു്. ഒരു സമുദ്രത്തിനു തുല്യം ഗംഭീരനാണ് വേമ്പനാട്ടുകായൽ. നമ്മുടെ കായലുകളിൽ ഏറാവും വലുതാണ് അതു്. അവളെ കൈയാട്ടി വിളിക്കുകയാണ് ആ ഗംഭീരനായ കായൽ. പമ്പ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ചെല്ലുകയാണ്. അവളെ തിരമാലയണിയിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന കാഴ്ച ഒന്നു കാണേണ്ടതുതന്നെ.

അങ്ങനെ പമ്പ മലയോരത്തുവെച്ചു് ഒരണക്കെട്ടും കഴിഞ്ഞു് മലയോരങ്ങളിലൂടെ കടന്നുവരുന്നു. മണിയനാറു്, കക്കിയാറു്,

അഴുതയാർ, കല്ലാർ, കക്കാട്ടാർ, അച്ചൻകോവിലാർ എന്നിവയെല്ലാം പമ്പയുടെ പോഷകനദികളാണ്. ശബരിമല, പെരുന്നാട്, വടശ്ശേരിക്കര, റാന്നി, കോഴഞ്ചേരി, ആറന്മുള, തിരുവല്ല, നിരണം, പത്തുമല, എടത്പാ, വീയപുരം, കുട്ടനാട് എന്നിവയെല്ലാം പമ്പയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളാണ്. വേമ്പനാട്ടു കായലാണ് പരന്നസ്ഥലം.

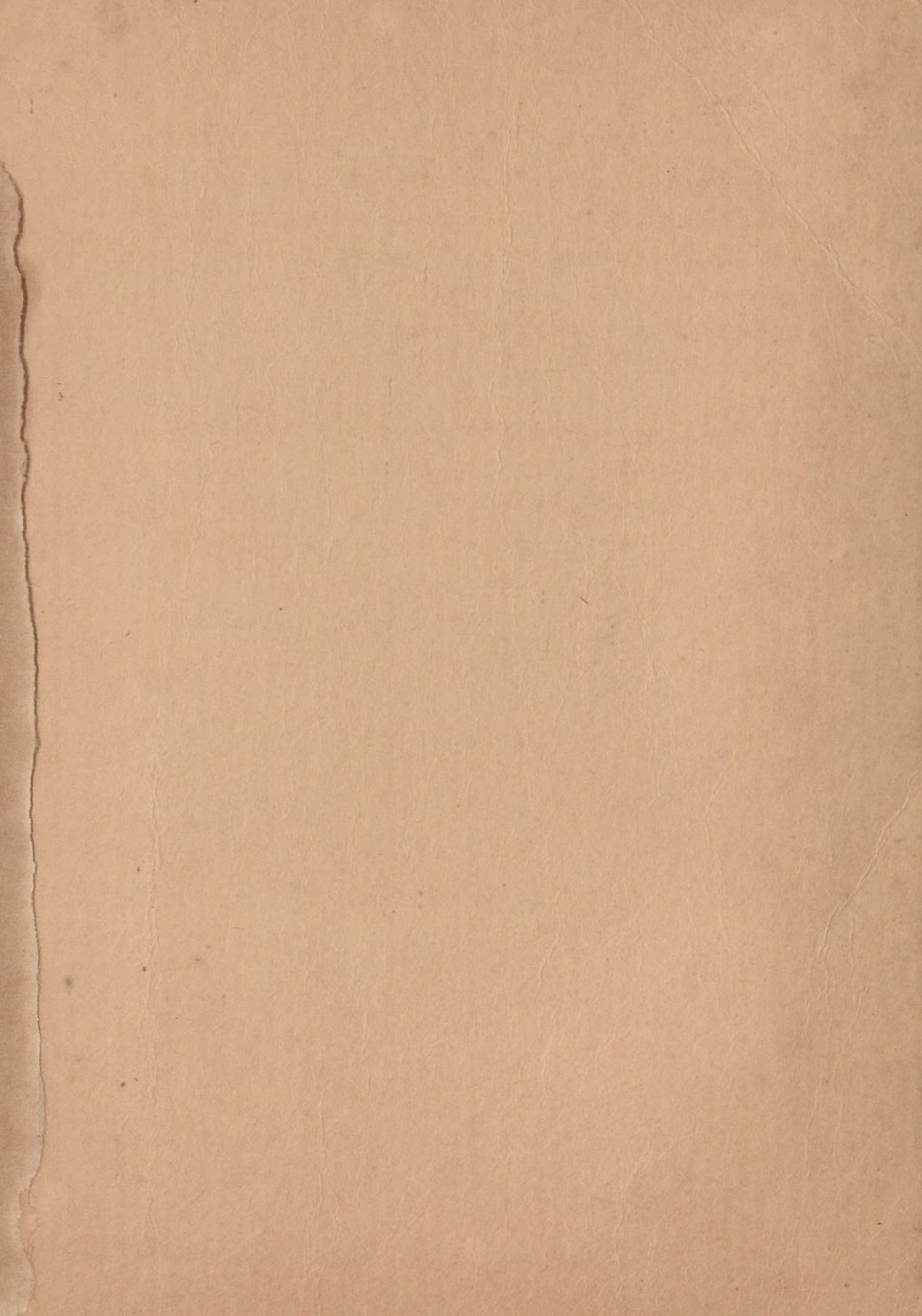
മധ്യ, ഇത് ഒരു പൂർണ്ണമായ വിവരണമാണെന്ന് നീ വിശ്വസിക്കണമെന്നില്ല. പമ്പയുടെ ഒരു സാമാന്യ രൂപം നിനക്കു നൽകിയെന്നുള്ളത്. അടുത്ത മധ്യവേനൽ അവധിക്കാലത്തു് നമുക്കു് ഒരു യാത്രതിരിക്കാം. എഴുത്തുകൾമൂലം ലഭിച്ച അറിവു് അന്നു് നിനക്കു് കരേണ്ടു് വ്യക്തമാകും.

എന്നു്,

വാത്സല്യപൂർവ്വം

അച്ഛൻ.

ബാലസാഹിത്യഗ്രന്ഥാവലി

പഞ്ചാനഭി

സ്റ്റേറ്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ, കേരളം.